

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ 5. — ΑΡΙΘ. 303

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (ΚΥΠΡΟΥ)

14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1906

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ

Αι βουλευτικαί εκλογαί εν Αγγλία προχωροῦν καὶ πλησιάζουσι εἰς τὸ τέλος τῶν. Μέχρι τῆς προχθεσινῆς Πέμπτης, 569 μέλη τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου ἐξελέγησαν. Ἐκ τούτων, μόνον εἰς 135 ἀριθμοῦνται οἱ Συντηρητικοί, ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ 434 οἱ μὲν 315 εἰνε Φιλελευθεροί, εἰ 81 Ἴρλανδοί, καὶ εἰ 38 Ἐργατικοί.

Ἀναμφιβόλως τυγχάνει, ὅτι ἐάν ἡ ἀναλογία αὕτη ἐξακολουθήσῃ μέχρι τέλους, ἡ νίκη τῶν Φιλελευθέρων θὰ εἴνε κυριολεκτικῶς θριαμβευτικὴ. Τὸ Συντηρητικὸν κόμμα ἐλαττοῦται σχεδὸν κατὰ τὸ ἡμισυ.

Ἡ ὑπεροχὴ αὕτη τῶν Φιλελευθέρων δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ μόνον εἰς τὴν ἀνάγκην τὴν ὁποίαν αισθάνεται εἰς λαὸς τοῦ ν' ἀλλάττει ἀπόκλιθεῖ εἰς καιρὸν τοὺς ὑπευθύνους Κυβερνήσας του, ἀλλὰ πρὸ πάντων καὶ ἰδίως εἰς λόγους οἰκονομολογικοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπερίσχυσιν τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας εἰ ὑποψήφιοι πρεσβεύου.

Ὁ κ. Τσάμπερλαιν, ἐξ ἄλλου, μὲ τὰς ἰδέας του περὶ αὐτοκρατορισμοῦ, αἱ ὁποῖαι δὲ, ἔχουν ἄλλον σκοπὸν παρὰ νὰ ταπεινώσουν ὑποδούλους λαοὺς πρὸς ὄφελος ὀλίγων ἀτόμων, ὡς ἰσοκτητῶν χρυσοῦ χιτῶν, ὁ κ. Τσάμπερλαιν, λέγομεν, μὲ τὰς δικτατορικὰς του τάξεις καὶ κλίσεις, εἶχε καταστήσῃ ἀπιχθὴ εἰς τὸ πλείστον μέρος τῶν Ἀγγλῶν, οἱ ὁποῖοι διετήρησαν τὴν ἱστορικὴν καὶ φυτικὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν φρονημάτων τῶν, θὰ μείνῃ δὲ τὸ εἶδωλον μόνον ἐκείνων οἵτινες προτιμοῦν τὴν λατρίαν τῶν εἰδώλων παρὰ τὴν λατρίαν τῶν ἀρχῶν.

Ἀλλὰ τὸ σημαντικώτατον γεγονός τῶν ἐν Αγγλίᾳ ἐκλογῶν τούτων εἴη ἡ ἐπιτυχία πολλῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατικῶν τάξεων. Εἰς τὴν διαλυθεῖσαν Βουλὴν μάλιστα 4 ἢ 5 ἐργατικοὶ βουλευταὶ ὑπήρχον, τῶν ὁποίων κορυφαῖος ἦτο ὁ διάσημος κ. Μπέρκι, εἰς τὸ ὅποιον προσέφερον ὑπουργικὴν θέσιν ὁ νῦν πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας, γινώσκοντες ὅτι ἐπιδόκμασθίς.

Οἱ παρακολουθεῦντες τὰ κινήματα τῶν ἐργατικῶν ἐπὶ τῆς τελευταίας τριμηνιαίας διακρίσινος εἰς αὐτοὺς τῆς ἀθροιστικῆς μορφῆς καὶ ἀναπτυσσόμενοι, ἀρχίζουν νὰ ἔχουν

συνείδησιν τῆς δυνάμεως καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν. Εἰς ὅλα τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης, ὅπου ὑπάρχουν μεγάλα ἐργοστάσια, οἱ ἐργατικοὶ ὁργανώθησαν, συνηρίσθησαν εἰς τὰς ἰδιαιτέρας, μὲ τοὺς ἡγέτας τῶν, μὲ τὰς ἐφημερίδας τῶν, μὲ τὰ ἰδρύματα τῶν. Ἀρχίζουν δὲ νὰ ἐκασκοῦν ἀναμφισβήτητον ἐπιρροὴν ὄχι μόνον ἐντὸς τοῦ κράτους εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκονται ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Εἰς αὐτὴν τὴν Τσαροκρατομένην Ρωσίαν τὸ σημερινὸν ἀπολευθερωτικὸν κίνημα, τὸ ὅποιον σαλεύει τὴν ἀπέραντον χώραν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο, δοιλεται κυρίως εἰς τὸ ἐξυπνῆμα, εἰς τὴν ὁρᾶσιν καὶ τὴν ἐθελουσίαν τῶν δουλευόντων πληθυσμῶν. Ἐχούσι καὶ αὐτοὶ τοὺς ἥρωας καὶ τοὺς μάρτυρας τῶν, ὡς τὸ ἀπέδειξεν ἡ τελευταία ἐξέγερσις, ἡ ὁποία θὰ ἐπιδράσῃ ὄχι μόνον ἐπὶ τῆς Ρωσίας ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς ἀσκήσου τοῦ κόσμου.

Καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν ἔχουσαν τόσον εὐρεῖαν βιομηχανίαν καὶ ἑκατομύρια κατοίκων ζώντων ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν τῶν, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ὑπῆρχε κίνημα ἀνυψωτικὸν τῶν ἐργατικῶν.

Μέχρι τοῦδε ὁμοῦ αἱ ψῆφοι τῶν ἐργατικῶν ἐμοιρᾶζοντο μεταξὺ Συντηρητικῶν καὶ Φιλελευθέρων. Ἦσαν οἱ ἐργατικοὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, μάλιστα λέξις, ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῶν μεσαιῶν τάξεων, καὶ τὰ συμπεριρρητὰ τῶν θεωροῦντο ὡς συνδεδεμένα μὲ τὰ συμφέροντα τῶν κεφαλαιούχων. Τώρα ὁμοῦ, ὅπως ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, οἱ ἐργατικοὶ σχηματίζουσι χωριστὴν μερίδα ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, διότι θεωροῦν, ὅτι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀποτελοῦν χωριστὴν τάξιν, ἔχουσι χωρισμένα καὶ τὰ συμφέροντά τῶν. Ἐάν ἐν ὁ 19ος αἰὼν ἦτο ὁ αἰὼν τῆς μεσαιῶν τάξεως, ἀναμφιβόλως ὁ 20ος δ' ἀπέβη ὁ αἰὼν τῶν ἐργατικῶν πληθυσμῶν, τουλάχιστον διὰ τὴν Εὐρώπην.

Δὲν μένουσι πλέον πολλαὶ ἡμέραι διὰ τὰ φθάσασιν αἱ ἐν Βρετανίᾳ ἐκλογαὶ εἰς τὸ τέλος τῶν. Ἐάν ἡ νίκη τῶν Φιλελευθέρων, ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν, ἀποβῇ ὀριστικὴ, βεβαίως τὸ νῦν ὑπουργεῖον θὰ ἐξακολουθήσῃ μείον εἰς τὰ πράγματα. Δὲν θὰ ὀνηθῇ δὲ νὰ ἐκμηδενίσῃ τὰς ἐπαγγελίας ἐκείνας τὰς ὁποίας εἰς τὸν περιφημὸν πρῶτον λόγον του εἰς

τὸ Ἀλφρεττὸν Χώλλ ὁ Πρωθυπουργὸς ἔλαμψε πρὸς τοὺς ἐργατικοὺς πληθυσμοὺς καὶ τοὺς δουλεύοντας ὑπὸ τὴν Ἀγγλίαν λαοὺς. Θὰ τὰς ἐπαναλάβῃ μᾶλλον μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐκλογῶν.

Ἄλλ' ἐάν τὰς ἐπαναλάβῃ ἡ ὄχι τὸ καθήκον τῶν δούλων Κυπρίων εἴνε πλέον χαραγμένον ὑπὸ τῶν περιστάσεων. Ὁρεῖλουσι ἀξιοπρεπῶς νὰ καθυποβάλουσι τὰ αἰτήματά τῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ νὰ δείξουσι εἰς αὐτὸ τὸ δίκαιον τῆς ὑποθέσεώς τῶν. Νὰ κηρύξουσι ὅτι ὅσον ὑποδούλος λαὸς καὶ ἂν εἴνε ἑκκυπριακὸς ἀπαιτεῖ ὁμοῦ τὴν θέσιν του ὑπὸ τὸ ἥλιον, ὅπως ὁ ἐργατικὸς πληθυσμὸς ἐν Ἀγγλίᾳ. Καὶ ὅτι ἐν φιλελευθέρῳ Ἀγγλικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὅποιον εἴνε κληρονομία καὶ ἐκτελεστὴς τοιοῦτων ἀθανάτων ἀρχῶν, δὲν δύναται νὰ στρέψῃ τὴν πλάτην εἰς τὰ παράπονα ἐνὸς λαοῦ ὅστις δικαίως ἀγωνίζεται διὰ τὴν καλύτερευσιν τῆς τύχης του, καὶ τὴν ἀνύψωσιν του εἰς τὴν θέσιν τῶ ἀρμοσίου.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ

ὑπὸ Rev. W. R. Livingstone, M.A.

Πρὶν ἢ ἀναχωρῆσαι εἰς Ὀξφόρδον, ὁ Λυκούργος ἔλαβε δῶρον τι ἐπερ τῷ προξενιστῇ μεγάλην εὐχαριστήριον. Τῷ εἶχε καύη βαθεῖαν ἐπιτύπωσιν ἡ ὡραία Ἁγία Τράπεζα εἰς τὸ Κολλέγιον τῆς Μαγδαλητῆς, καὶ οἱ σπουδασταὶ τῷ ἐδῶρησαν ὡραία εἰκόνα αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ἔφερε μαζί του εἰς τὴν εἰκασίαν του ἐν Ἑλλάδι ὡς εἰ τῶν μάλιστα ἀγαπητῶν εἰδυμῶν του.

Ἐξ Ὀξφόρδου μετέβη εἰς Ουάσιγγτον καθότι ἡ Βασίλισσα Βικτωρία εἶχεν ἐκφράσῃ ἐπιθυμίαν νὰ τὸν ἴδῃ. Ἡ Βασίλισσα τὸν ὑπεδέχθη ἀδρότητα καὶ τὸν προσεφώνησεν εἰς τὴν Γερμανικῆν, εἰποῦσα τῶσον ἦτο τὸ εὐχαριστήριον ὅτι τὸν ἐγνώριζεν. Ἠρώτησεν αὐτὸν ποσὴ ἔτη διέμεινεν ἐν Γερμανίᾳ, ἐάν ἤγάπη τὴν Ἀγγλίαν, κτλ. κτλ. καὶ τὸν παρουσίατε πρὸς τὰ τέκνα τῆς.

Ὁ Λυκούργος διέμενε παρὰ τῷ Ἐπισκόπῳ τοῦ Λονδίνου, καὶ παρευρέθη εἰς λειτουργίαν ἐν τῇ Μονῇ Οὐεστμίνστερ. Θερμότητα ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Στάνλεϋ, ὅστις ἤδη εἶχεν ἐξίτησιν τὴν ἐκπληξίαν καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Λυκούργου διὰ τῶν εὐραίων ἐλληνικῶν ὡς ὁ Λυκούργος τὰ

ἀπεκάλυψε, του λόγου διὰ τοῦ ὁποίου τὸ προσεφώνησε κατὰ τι μέγα συμπόσιον, εἰς τὸ ὅποιον καὶ συνηγήθη μετὰ πολλῶν ἐπισήμων προσώπων.

Ἡ πολυμελής Ἑλληνική Κοινότης τοῦ Λονδίνου ἀπησχόλησε πάλιν ἐκ τοῦ χρόνου καὶ τῆς προσοχῆς τοῦ Λυκοῦργου κατὰ τὴν βραχείαν ἐν Λονδίῳ διαμονὴν του.

Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παράστημά του οὐδὲν ἦτο μᾶλλον ἀξιοπαρατήρητον τῆς ἡρεμίας καὶ ἀπλότητος διὰ τῶν ὁποίων ἀπήντα εἰς τὰς κατακλυζούσας αὐτὸν ἀπροσδοκίτους τιμὰς.

Ὁ Λυκοῦργος ἀρῆκε τὴν Ἀγγλίαν μετὰ πολὺ

ἀνωτέρων ἐλπίδων

ὡς πρὸς τὰς προσδοκίας τῆς ἐν νέου ἐνώσειος ἢ ἐκίνοι τὰς ὁποίας εἶχεν δταν τὸ πρῶτον ἀφίκετο εἰς τὴν χώραν ἐκείνην.

Θὰ παραθέσω μέρος τῆς Ἐκθέσεως τὴν ὁποίαν εἶθετε πρὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τὴν εἰς Ἑλλάδα ἐπέμβδόν του:

« Ἀυτὴ (ἡ ἀγγλικανική Ἐκκλησία) ἀποκρούσασα τὸν Πάπαν, εἶχεν μόνον διετηρήσει τὸ Ἐπισκοπικὸν σύστημα, ἀλλὰ καὶ τὰς διαφορὰς παραδόσεις καὶ ἴθια τῆς ἀρχαίας Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Οὕτως ἡ Ἐκκλησία αὕτη προσέειπε τὴν λέμβον τῆς δι' ἰσχυροῦ καλωδίου πρὸς τὸ σκάφος τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ἧς ἄλλοι Προτεστάνται, ἀποκεφαλίτες τὸ καλώδιον τοῦτο, παρεσύρθησαν εἰς τὸ πλάγος καὶ ἀπὸ πλανήθησαν. Εἰς τὴν ἀγγλικανικὴν ἐκκλησίαν βαθυμῶδὸν ἀνεπτύχθη αἰσθημασφασμοὸς πρὸς τὰς θρησκευτικὰς ἐπιτελάς, ἡ βαθύτης καὶ θερμότης τῶν ὁποίων ἐνέει αἰσθηταί, ἔχοντες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ παρα τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν τῷ κοινωνικῷ καὶ οἰκογενειακῷ βίῳ. »

Θὰ παραθέσω

καὶ μίαν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν του :

« Πορσίσι, 19 Μαρτίου, 1870.

Ἀγαπητῆ μου ἀδελφῆ Κλειπάτρα, Τίλος ἀνεχώρησα εἰς Ἀγγλίαν. Ἀφεύκαμεν τὴν Ἰνδοξὸν καὶ εὐτυχεστάτην ἐκείνην χώραν, ἐν τῇ ὁποία ὁ ΚΥΠΡΙΟΣ ὑπηρετήθη ἀφθόως καὶ καταπέμψη ἐπ' ἐμοῦ τὴν χάριν του, καὶ ἐφθάσαμεν ἐδῶ χθὲς τὸ ἑσπέρασ. Τὴν Τρίτην, ὅτε ἐπρόκειτο ἵ' ἀναχωρῆσω, μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν πολλῶν φίλων Ἀγγλῶν καὶ Ἑλλήνων, μετέβην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου Γλάδστονους καὶ ἀπεχαιρέτισα τὸν περιφανῆ ἐκείνον Πρωθυπουργὸν μετὰ μεγάλης συγκινήσεως. Μου εἶπεν, « Ἄξου πρέπει τώρα νὰ ὑπάγῃς, ἀγαπητέ μου Ἀρχιεπίσκοπε, τοῦ εὐχομαι καλὸν ταξίδιον, καὶ εἶμαι βεβαίως ὅτι δὲν θὰ λησμονήσῃς τὴν Ἀγγλίαν. Τῷ ἐξίφρασα τὴν εὐγνωμοσύνην μου, καὶ εἶπον ὅτι ἡ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἀγάπη μου θὰ παραμείνῃ ζωηρὰ καὶ ἀνεξίτηλος καθ' ὅλην μου τὴν ζωὴν. Οὕτως ἀπεχωρῶσθαι. Ὅταν ἀπεπλέομαι εἰς Ἀγγλίαν, ὁψώσα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ εὐλόγησα τὴν χώραν, εὐχόμενος ἐκ καρδίας ὅπως αὕτη σκεπτεται εἰς αἰὶν ὑπὸ τῆς παντοδύαμου δεξιᾶς τοῦ Κυρίου.

« Ὁ ἀπὸν τε ἀδελφός
— Ἀλέξανδρος Σίρου καὶ Τήνου. »

Ἐπανελθῶν

εἰς Ἑλλάδα, ὁ Λυκοῦργος κατελήφθη ὑπὸ μακρᾶς σεδαρᾶς ἀσθενείας, ὑπὸ τῆς ὁποίας οὐδέποτε τελείως ἀπέλαθεν. Ὅτι ἐσχάτη σωματικὴ ἀδυναμία τῷ κατέστησεν ἀδύνατον νὰ ἐργάζεται πολὺ ἔξω, κατέβαλε μεγάλην προσπάθειαν εἰς ὑπερητήρησιν τὴν Ἐκκλησίαν του παρασκευάζων βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἰστορία τῶν Δογμάτων » διὰ τὸ ὅποιον ἐπὶ μακρὸν εἶχε παρασκευάσῃ ἑαυτὸν, προσεκτικῶς μελετήσας τὰ συγγράμματα τῶν Πατέρων.

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1875 ἐπιμένων τῷ ἐκείνουσαν νὰ παρασταθῇ εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν

τῆς Βόννης

περὶ τῆς Παλινενώσεως, ἀλλ' ἡ ὑγεία του ἦτο τόσον κακὴ ὥστε νὰ μὴ ἀσθάνεται δυνάμεις διὰ τὸ ταξίδι, καὶ σχεδὸν εἶχεν ἀποφασίσῃ νὰ μὴ τὸ ἐπιχειρήσῃ, ὅτε ἐλαβεν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ Γλάδστονους, ἰσχυρῶς παρακινούτος αὐτὸν νὰ ὑπάγῃ. Ἦθεν ὁ Λυκοῦργος συνικέντρωσε τὰς ἐκλιπούσας δυνάμεις του εἰς ἐπιτιμῆσιν τὸν ἀγῶνα ὡς τελευταίαν θυσίαν ὑπὸ τῆς ὑπεθέσεως τοῦ κυρίου του. Ἠγεμόνος τῆς Ἑσθῆνης.

Ὅταν ἐγνώσθη ἐν Βόννῃ ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Κυκλάδων θὰ ἤρχετο ἐκεῖ, ἅπας ὁ

Ὁρθόδοξος Κλήρος

— Ρῶσσοι, Ἕλληνας, Σέρβοι, καὶ εἰς Ἑλλάδα δοῦνοι τῆς Αὐστρίας — δεξιόμως συνεινώθησαν νὰ ἐκλέξωσιν αὐτὸν Πρόεδρον. Οἱ Ἀγγλικανὲι ἀντιπροσωπεύθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Γιβραλτάρ, τοῦ αἰδ. Φ. Μιθρικ, τοῦ Κάνον Λύτον, καὶ Ὁ Δρ. Ντέλλιντζερ ἀντιπροσώπευσε τοὺς Παλαικαθολοὺς.

Καθ' ὅλην τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Βόννης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος οὐδέποτε ἐφείσθη ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁ θάνατος ἦτο ἐξωγραφισμένος ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Παρίστη εἰς δίας τὰς διασκέψεις καὶ συνεδρίας τῶν Ἐπιτροπειῶν, καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν τελευταίαν φιλικὴν ἀποχαιρετιστήριον συνάθροισιν, καθ' ἣν ἐκάθισε πλησίον τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Γιβραλτάρ. Πρὸς πάντας ἦτο

ἀδρός, ὑπομονητικῆς,

φιλικῶς ἐφίετο, καὶ προσηγῆς, στερεῶς ἐχόμενος ἐκείνου περὶ οὗ ἐπίστευεν ὅτι εἶνε ἀποκαλυφθεῖσα ἀλήθεια, ἀλλ' ἔτοιμος νὰ τείνῃ τὴν χεῖρα καὶ πρὸς τοὺς Παλαιοκαθολικοὺς καὶ πρὸς τοὺς Ἀγγλοὺς ἱερωμένους, καὶ φερόμενος πρὸς αὐτοὺς οὕτω προδῆλως διότι, ἐθεώρει αὐτοὺς ὡς ἀδελφοὺς ἐν τῇ Πίστει, μέλος ὡς αὐτὸς τῆς Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἀμοιβαίαι ἐξηγήσεις ἔχον τὸ εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα νὰ κατατητῶσιν δυνατὸν εἰς τοὺς ἑτάδας τῆς Συνδιάσκεψιν νὰ καταλήξωσιν εἰς συμφωνίαν ἐπὶ πολλῶν σημείων. Ἡ δὲ συμφωνία οὕτη ἀγεί ἡμᾶς εἰς τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ Πνεῦμα τῆς εἰρήνης καὶ ἀγάπης δυνατόν βαθυμῶδὸν νὰ ἀναπτύξῃ τὴν Ἰνωσιν.

Ἡ Συνδιάσκεψιν

τῆς Βόννης ἦτο αὐτὸ τοιοῦτο τὸ τελευταίον ἔργον τοῦ Λυκοῦργου ἐπὶ γῆς. Αἱ τελευταῖαι ἐλλογαὶ ἐδῶμαδες ἐπέβη

σαν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἀδελφῆς του ἐν Ἀθήναις.

Ἡ ἱστορία τῆς τελευταίας του ὥρας εἶνε ὡραία εἰδῶν, χριστιανικὸν θαύματον.

Ἡ τοῦ Ὁστώθριος εἰς τὸ ἴδιον ἐκεῖνο κλίμα, καὶ ὁ ἥλιος εἶχε δότῃ ἐν ἐπιπέδῳ λαμπρᾶ καὶ ἡρίω, ὡς εἶνε πάντοτε αἱ ἡμέραι ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἀὰ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου ἐφάνετο οὐρανὸς ἀνεφ' ἄλου κυανοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ Ὑμητοῦ ἡ θειλικὴ κόκκινάδα ἐδίσταζεν ἀκόμη λεύουσα τὸ ἔρος εἰς θαυμαστίας ῥόδων καὶ ἰων ἀποχρώσεις τὰς ἀναφερομένους ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου Ἑλλήνου ποιητοῦ. Ὁ Λυκοῦργος ὠμίλει περιχαρῶς, καὶ ἡ ἀδελφὴ του ἐμελλε νὰ τοῦ δώτῃ ἔλιγος ζωμόν, ἐντε ἀφρητῆς ἤκουσεν αὐτὸν λέγοντα

Τετέλεσται.

Μιτίτη ἐκ τῆς θνητῆς ταύτης ζωῆς ἀνιῦ στίναγμοῦ. « Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγάπησα, τὸν δρῦμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα. νὸν ἐναπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος. » Τὸ σῶμά του ἐτάφη εἰς Σύρον.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ἀπώλειά του ἐγένετο βαθέως

αἰσθητῆ, καὶ εἰς συγκινούσαν ἐπιστολὴν ὁ Γλάδστον ἔγραψε :

« Πέσον περιφανῆς ὁ μάρτυς τῆς εἰρήνης καὶ ἀγάπης ! Εἶθε ὁ Παντοδύναμος νὰ ἀνυψῆ μετὰ τῶν συμπατριωτῶν ἡμῶν καὶ ἀλλοτρίων διαδοχῶς ἀληθῶς ἀποστολικῶς, διὰ τὴν Ἱεραν αἰτίαν καὶ ἱσχυρίαν τοῦ ἀπελθόντος. Πέτεται ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ μνήμη του θὰ διαβωμισθῇ ὑπὸ τῆς ἰθιτικῆς καὶ λαϊκῆς μορφῆς, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ παρακαλῶ νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως συμμιετίσχω τῷ ἔρανῳ. Οὐδέεις ἐκάλλιον ἐμοῦ θὰ φυλάξῃ ἐν μνήμῃ τὸν μέγαν αὐτοῦ χαρακτήρα, τὴν ἐξέχον μαίησιν, καὶ τὴν πολύτιμον φιλικίαν διὰ τῆς ὁποίας με ἔτρεμα.

W. E. Gladstone.

Τ Ζ Λ Ο Σ.

W. R. LIVINGSTONE.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κόρυε,

Ὁ ὑποφεινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταστήσω ὑμῖν γνωστὸν, ὅτι ἔβρυστα ἐν Λευκωσίᾳ κατάστημα ὑπὸ τὴν ἰπωνυμίαν

Μ. Γ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ καὶ Σία καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Π. Γ. Χριστοφίδου, ὅστις θὰ δικαιωθῆται νὰ ὑπογράψῃ ἐπίσης διὰ τῆς ἰπωνυμίας δι' ἀπάτας τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις τοῦ καταστήματος.

Ἐν τῷ εἰρημένῳ καταστήματι ὑφίσκονται ἤδη πάντα τὰ εἶδη τῆς μαριφατούρας, ἅτινα πρὸς μνηθεύομαι ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀγγλίαν, καὶ πωλοῦνται εἰς ἴλιαν συγκαταβατικῶς τιμὰς.

Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 30/12 Ἰανουαρίου, 1906.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
Μιλτιάδης Γ. Χριστοφίδης.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ

Την Τρίτην μεθαύριον, αν θελήσῃ ὁ Θεός, κηρύσσεται ἐπίσημως ἡ ἐναρξίς τῶν συνεδρίων τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου.

Εἰς ἀληθῶς ἐξαιρετικαὶ αἱ περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας θὰ βαδίσῃ ἡ βουλευτικὴ αὐτὴ σύνεδρος. Προσωπικῶς διὰ τοὺς βουλευτάς, εἰς ἡ τελευταία τῆς περιόδου μελις τελειώσῃ αὐτὴ, ἀρχίζουσι τὰ ἐλλογικὰ βήματα, αἱ ὁποῖαι αἰκί τὰ ρίστα. Διὰ τὴν κατάστασιν πάλιν τοῦ τόπου εἰ γίνεαι... τὰ λέγομεν ἄλλοθ.

Ἐνοεῖται, εἰς τῆς μεθαυρινης ἐπισήμου τελετῆς τὸ σπουδαιότατον σημεῖον εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστέου.

Ἡ εὐχόμενότης ἐσωτερικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου μας. Ἀλλὰ θὰ ἀκούσωμεν τὰ περὶ αὐτῆς καὶ ἀπὸ αὐτὰ τα ἐπίσημα χεῖρη τοῦ Κυβερνήτου, μετὰ τὴν εὐθύτητα δὲ καὶ τὴν εὐκρίθειαν αἰτινες ὁ ἀποτελέσουσι τὸν μεγαλύτερον ἀδάμαντα τῆς Ἀρμοστίας του.

Ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν, τὰ πράγματα ἤλλαξαν παρὰ τὸν Τάμεσιν, τόσοι, ὥστε θὰ ἤλλαξαν καὶ τὰ νερά τοῦ ποταμοῦ αὐτά. Θὰ ἔχωμεν να ἐλπίζωμεν τίποτε ἀπὸ τα νέα πολιτικά προγράμματα καὶ τὰς νέας ἀρχάς; Θέ μας δώσουσι τίποτε χωρὶς νὰ τὸ ἀρπάξωμεν;...

Ἐχομεν τὴν πεποιθησιν ἐπὶ τῇ Αὐτοῦ Ἐξουσίᾳ πρὸς τὸ παραφυλάττει τὴν κατάστασιν. Καὶ αὐτὸς μᾶς διδῆι κάποιαν παρηγορίαν. Διότι ἡμεῖς οἱ ἀμείσως ἐδιαφερόμενοι... ὦχ ἀδελφε, δὲν ἔχομεν καιρον. Τόσες ἀλλῆς σκοτοδριες.

ΜΕΤΑΞΕΥ ΔΥΟ ΓΝΩΜΩΝ

Κύριε Συντάκτα, Δὲν εἶμαι Ἰριανδός, ἀλλὰ ἐδιαφέρωμαι διὰ τὴν τύχην τοῦ λαοῦ ἐκείνου.

Κάποιος γράφων ἐδῶ, τογγυλά κόπτει ὅτι τὸ πρόγραμμα τοῦ σημερινοῦ Ἀγγλικοῦ Ὑπουργίου ὑπὲρ τῆς Ἰρλανδίας εἶναι ἀεὶ φάρμακον.

Ὁ Μόρλιου, ὑπουργὸς τῶν Ἰνδιῶν, συγγραφεὺς κλασσικῆς βιογραφίας τοῦ Γλάδστοντος καὶ ἄλλων ἔργων, φιλολογικὴ καὶ πολιτικὴ ὁρῶσα τῆς Ἀγγλίας, πιστεύει, κύριε Συντάκτα, ὅτι τὸ πρόγραμμα αὐτὸ εἶναι ἐφαρμόσιμον. Ὁ Ἀσκούθ, ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, οἰκονομολόγος τρανός καὶ συγγραφεὺς, τὸ πιστεύει ἐπίσης. Ὁ Μπράις, ὑπουργὸς τῆς Ἰρλανδίας, συγγραφεὺς διαφόρων ἔργων, τὸ πιστεύει ἐπίσης. Ὁ Μπᾶν νερμαν, πρωθυπουργός, πολιτικὸς ἀρχηγός ὄλων τῶν ἀνωτέρω, τὸ πιστεύει ἐπίσης καὶ λαμβάνει ἤδη τὴν ἐμπιστοσύνην ὁλοκλήρου τῆς χώρας. Ὁ Γλάδστον... ἀλλὰ δὲν θὰ ἀναφέρω ὄλους.

Βλέπετε, λοιπὸν, κύριε Συντάκτα, ὅτι εὐρισκόμαί μεταξὺ δύο γνώμων. Ποῖαν νὰ προτιμήσω; Τὴν τοῦ «γράφου» ἐδῶ, διατεινομένου ὅτι «δὲν εἶναι ἐφαρμόσιμον», ἢ τὴν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ

κυρίων τούτων, πιστευόντων ὀλοφύχως ὅτι «εἶναι ἐφαρμόσιμον»;

Σὰς παρακαλῶ, κύριε Συντάκτα, νὰ μὲ ὀδηγήσετε εἰς τὴν προτίμησιν, καὶ διατελῶ μετὰ ἰδιαζούσης ἀφοσιώσεως.

Ο ΤΑΡΑΣΙΑΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΦΩΣ

Ἡ χαρὰ καὶ ὁ θαυμασμός τῶν Λευκωσιωτῶν διὰ τὸν νέον φωτισμὸν ὁ ὁποῖος ἤρχισεν εἰσαγόμενος εἰς τὴν πόλιν, εἶναι ὀλίγον ἀπερίγραπτος. Ὁ νέος λαμπτήρ εἶναι καὶ τὴν ἐσπέραν καὶ τὴν ἡμέραν τὸ γενικὸν θέμα. Τὰ σχόλια καὶ αἱ ἐπισημώσεις εἶναι νοστιμώτατα, καὶ τὸ φῶς ὅσον ζωηρὸν καὶ ἄν εἶναι, ἐσκότησι πάρα πολὺ ὡς πρὸς τὰ συστατικάτου.

Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἀδικαιοσύνητα, καὶ ὁ λαμπτήρ δικαίως ἔκαμιν ἐντύπων. Ἔστι γάρ ἡ πρώτη εὐεργετικὴ τελειοποίησις τῶν χρόνων μας ἡ ὁποία κατώρθωσεν—ἐπὶ τέλος—νὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν.

Καὶ δὲν εἶμεθα συνειδημένοι μετὰ καμμίαν, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην, ἐκ τῶν ἀπολαύσεων καὶ τῶν ἀνείων τὰς ὁποίας παρέχει ἡ πρόοδος διὰ τὸν βίον. Ἐωστὼρα ἐκρατήθημεν εἰς τὴν «ἐπιθνή» ἐποχὴν, ἂν καὶ οἱ ἀρμόδιοι καὶ οἱ ἀρχόντες μας κορδαμίνου ἐξίστορον ὅταν δῶθῃ εὐκαιρία «πέσον ἐργάζονται, πέσον θυσιάζονται, πέσας δαδάς αἵμα χύνουσιν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, τῆς ἀναπτύξεως, τοῦ φωτισμοῦ, τῆς βελτιώσεως τοῦ βίου του,» κτλ. κτλ. κτλ.

Ὅπως δὲποτε, τὸ «νέον φῶς» εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐποχὴν ἡλλείπει ἡλεκτρικὸς. Τὸ ζήτημα εἶναι νὰ μὴ μεινωμεν μετὰ τὴν μίαν ψυχρίαν. Καὶ εὐχόμεθα ὅπως τάχιστα ἀπὸ ὄλην τὴν πόλιν τὰ νεκροφάναρα σταλῶσι πλέον καὶ ἀποτεθῶσιν εὐλαθῶς εἰς τὸ Μουσεῖον.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ τελευταῖον τεύχος τῶν «Πενήθηαιων» ἀνεγινώσκουσι τὸ Εἰδύλλιον τοῦ βουκολικοῦ ποιητοῦ Μίσχου, Εὐρώπην, μεταφρασμένον ὑπὸ τοῦ κ. Σιμου Μενάρδου. Εἶναι γνωστὸς ὁ μῦθος περὶ Εὐρώπης, τὴν ὁποία—θελητικῆς κέρην—ἤρπασεν ὁ Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς ταύρον, καὶ μετέφερεν εἰς Κρήτην ὅπου τὴν ἐυμερεύθη. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπόθεσις τοῦ χαρτωμένου εἰδύλλiou. Ὁ κ. Μενάρδος πλείστα, μίς ἔχει δῶσει, εἰς τῶρα μεταφράσεις πρὸς τὸν ἀρχαῖος ἑλληνικῆς μύθου. Ὁ εἶχος τῆς σημερινῆς φυσικώτατα μᾶς μεταφέρει εἰς τὴν χάριν, τὴν ἀπλοτητα, τὴν ἀφέλειαν, τὴν ἠνζωγὴν τῶν προϊστορικῶν προγόνων, μᾶς δῶσει τὴν παριστάνουσι οἱ ποιηταί.

Εἰς τὸ τελευταῖον τεύχος τῆς ἐν Παρισίοις ἐκδομένης ἐφημερίδος ἐπιθεωρήσεως «Ἑλληνισμοῦ», ἀνεγινώσκουσι μετὰ ἄλλων καὶ ὠριότατος σημεῖωμα περὶ τοῦ ἐπισήμου ἀρμεῖου φιλέλληνας Τυγγρῶν Γεργάτ, ἐξ ἀφορμῆς βιβλίου περὶ αὐτοῦ. Ἡ εὐθύνοσις τῆς ἐπιθεωρήσεως λέγει, ὅτι «τὸ βιβλίον τοῦτο οὐδὲν εἶναι ἀγνωστον, ἀπὸ ὁδοῦκα ἐτῶν, εἰς τὸ φιλολογικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν Παρίσι» σήμερον ἀκμή, ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἀρμεῖου καλλιτέχου, τὴν ὁποῖον ὁ θάνατος ἀέρας ἀφῆκε, πρὸς ἐπτά ἐτῶν, ἀπὸ μέλλοντος ἐκ τῶν λαμπροτέρων, δὲν ἐχάθη.

Κιτόπιν ἀναφέρει τὰς γνώσεις τοῦ Γεργάτ ἐπὶ πικτὸς ἑλληνικοῦ πρᾶγματος, καὶ ἀναδημοσιεύει τὴν περὶ αὐτοῦ μελέτην τοῦ ἐτακεκρίμένου συγγραφέως κ. Μωρίς Μπαρῆς, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἐνα ταξίδιον εἰς Σπάρτην» δημοσιευθεῖσαι εἰς τὴν «Ἐπιθεωρήσειν τῶν Δύο Κόσμων.»

Ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ ὁ γάλλος συγγραφεὺς ἀναφέρει τὴν ἱστορικὴν ἐν τῷ Πανασσῶ διάλεξιν τοῦ Τυγγρῶν, ἧς ἔχει τὸ χειρόγραφον. «Ἐν τῇ ἀναγνώσει του, λέγει, ἰδοκίματα μίγμα ἠρωϊκοῦ ὕπου μετὰ ρεαλιστικῶν κρίσεων.»

Συγκινητικώταται εἶναι αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Τυγγρῶν πρὸς τὴν ἐν Κων/πόλει μητέρα του περὶ Ἀθηνῶν καὶ Ἑλλήνων, τὰς ὁποίας ὁ κ. Μπαρῆς δημοσιεύει καὶ σχολιάζει.

Προχωρῶν δὲ εἰς τὴν βιογραφίαν τοῦ ἐμπνευσμένου τούτου τέκνου τῶν Γραμμῶν, ὁ γάλλος συγγραφεὺς ἀναφέρει ὅτι αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ Τυγγρῶν Γεργάτ, ἐκπνέοντος ἐν τῇ νησίδι Πριγκίπων τὴν 1 Δεκεμβρίον 1899, ἦσαν: «Γαλλίαι..... Ἀθήναι.....»

Ἐν τῶν ἔργων τοῦ Γεργάτ: ἔχει μεταφράσῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὁ κ. Σιβατλής, δημοσιεύσας ἐπίσης ἐσχάτως εἰς ἀγγλικὴν ἐπιθεωρήσειν μελέτην περὶ αὐτοῦ καὶ μεταφράσειν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ τοῦ σπουδαιότερου τῶν ἔργων του.

ΕΥΧΑΙ ΔΙΑ ΤΟ 1906

Ἀθηναϊκὴ ἐφημερίς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς 1ης τοῦ ἔτους ἐκήτησε παρὰ τῶν ἐν Ἀθῆναις πολιτευτῶν καὶ λογίων νὰ εἰπωσι: τί εὐχονται διὰ τὸ ἀρχαῖον ἔτος. Ἐλαθε δὲ παρ' αὐτῶν τὰς ἐπομένους ἀπαντήσεις: Ὁ κ. Α. Σιμόπουλος ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν:

— Πλήρη καὶ σταθερὰν ἀπεκατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους εἰς βαθμὸν ἐπιτρέποντα τὴν ὀργάνωσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας.

Ὁ κ. Κ. Καρπαῖνος: — Νὰ μᾶς φωτίσῃ ὁ Θεός, καὶ νὰ μᾶς βοηθήσῃ πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ζητημάτων.

Ὁ κ. Σημαντήρας, Πρῶτος τοῦ Ἀρείου Πάγου:

— Ὅλοι ἐπιθυμοῦμεν τὸ μεγαλεῖον τῆς Πιτριδος, ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦμεν νὰ χάσωμεν τὸν ὕπνον μας δι' αὐτὸ, οὐδὲ νὰ πρᾶξωμεν ὅπως δὲποτε τὸ κτηθικὸν ἡμῶν. Εὐχομαι νὰ εὐρεθῇ ἔτος νέος Μωῦσης νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ, οὐχὶ ἀβροχίαις ποσὶν ὅπως ἐκεῖνος τοὺς Ἰσραηλίτας διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὰ χαρτὰ καὶ μετὰ τὸν ναργιλὲ εἰς τὰ χεῖρη.

Ὁ κ. Γ. Χατζιδάκις, Πρῶτος τοῦ Πανεπιστημίου.

— Εἰς τὴν κατάστασιν ὅπου εὐρισκόμεθα σήμερον τί ἄλλο νὰ εὐχηθῶ παρὰ τὰ ἐθνικὰ πράγματα νὰ πάνα καλά.

Ὁ κ. Κυπάριστος Στεφάνου, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου.

— Εὐχομαι οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες νὰ ἔχουσι τὸ θῆρος τῆς γνώμης των.

Ὁ ἰατρός κ. Ν. Καλλιόπουλος, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου:

— Εὐχομαι νὰ εὐματήσῃ ὁ καλπάζων ἐκφυλισμὸς ὁ ὁποῖος ἀκμάζει ἐδῶ εἰς τὰ ἄνω στρώματα.

Ἡ Κυρία Καλλιόπη Παρρέν:

— Ἐλαφρῶ τὴν εὐχὴν ὅπως πύσουσιν αἱ ἑλληνίδες νὰ μεταβάλλουσι τὰς οἰκίας των εἰς χερτεπιγνῖα ἐνῶ ἔχουσι τόσα πολλὰ ὠραία πράγματα εἰς τὰ ὁποῖα ν' ἀσχολῶνται. Εὐχόμεναι τὸ τοιαῦτο ὀλοφύχως διότι ἐλλείθησαν τὰ χαρτοπιγνῖα καὶ μεταβλήθησαν αἱ πλείστα οἰκίαι εἰς τοιαῦτα.

ΓΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Η ΒΟΥΛΗ

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ὡς ἤδη ὠρίσθη, τὴν προσεχῆ Τρίτην ὥραν 2 μ.μ. γίνεται ἡ Ἐναρξίς τῆς Συνόδου τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ Ἐναρξίς θὰ κηρυχθῆ μετὰ τῆς συνήθους ἐπισήμου τελετῆς, ἧτοι τῆς ἀφίξιως τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ, πρὸς ὃν θ' ἀπομνησθῶσιν αἱ τιμαὶ ὑπὸ ἀστυνομικοῦ σώματος, καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκφωνήσεως τοῦ Ἐναρκτηρίου λόγου.

Εἰς τὴν αἴθουσαν θὰ παρίστανται προσκαλούμενοι καὶ οἱ ἀνώτατοι κληρικοί, καὶ πλὴν τῶν ἐπισήμων, ἀρκετὰ ἄλλαι κυρίαὶ καὶ κύριοι—μέγροχο—δσον ἐπιτρέπουσι τὰ εὖς ἐπιτήρεια ἀτίνα διαθεταὶ ἕκαστος βουλευτῆς.

Ἡ Βουλὴ ἀπὸ τῆς αὐτῆς συνεδρίας θὰ διακοπῆ τὰς ἐργασίας τῆς ἐπι δεκάτῃ ἢ δέκα ἡμέραις ἵνα συνταχθῆ ἡ Ἀντιπώλησις εἰς τὸν Λόγον τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ.

Η ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ

Καὶ οἱ λογαριασμοὶ τῆς.

Τακτικωτάτη εἰς δεξιάς τῆς Φιλῆ πτωχῆς Ἐταιρεία μας, δυναμένη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα σωματείου ἀληθῶς ἐπιδημιώκοτος καὶ ἐπιτυχάνοντος τὸν σκοπὸν του.

Ἰδού τὴν κατάστασιν τῶν ἰσοδῶν καὶ ἐξόδων κατὰ τὸ 1905 μέχρι τῆς τελευταίας Γενικῆς Συνελεύσεως:—

Ἔσοδα.		Δ	πλ.	γρ.
ὑπόλοιπον, παραληθθὲν παρὰ τοῦ Τριμῆνου τῶν ἑλλητικῶν κυριῶν τῆς 20 Ἰανουαρίου 1905.....	10.	12.	3	
Συνδρομαὶ καὶ δωρεαὶ.....	49.	10.	6	
Πρὸς τὸν ἐξοδῶν.....	44.	15.	1	
Πρὸς τὸν ἐξοδῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις Λευκωσίας καὶ Τριπόλεως.....	3.	3.	2	
Καὶ συνδρομαὶ, πλεονεκτήματα.....	1.	13.	0	
Διφ.	109.	14.	3	
Ἔξοδα				
Βοήθειαι κατὰ τὸ ἴδιον.....	50.	7.	8	
Βοήθηματὰ κατὰ τὰ Χριστουγεννιάτικα.....	15.	0.	0	
ὑπόλοιπον εἰς τὴν Τριπόλιν.....	42.	13.	4	
Μετρητὰ εἰς χεῖρας.....	1.	13.	0	
Διφ.	109.	14.	3	

Αἱ συνδρομαὶ καὶ βοήθειαι σημειοῦνται εἰς ἐπιπλότυπα καὶ βιβλία.

Τοὺς λογαριασμοὺς τούτους ἐξηλεγε καὶ εἴβην ἔρθεος ἑ.κ. Φ. Δ. Νισουχαμ.

Οἱ ἀναγνώσταί μας δύνανται νὰ προσέξωσιν ὅτιγον εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἀριθμοὺς. Π.χ. εἰς τῶν ἐξόδων τῶν ἐκκλησιῶν ἐπισπεράχθησαν μολὶς τρεῖς λίραι, ἐνῶ εἰς τοὺς συναυλιῶν περίπου 45, καὶ ἐκκλησιῶν μολὶς μία λίρα!

Πόσα πράγματα δὲν λέγουσιν οἱ ἀριθμοὶ αὗτοι!

ΦΩΣ!

Ἡ Λευκωσία με φωτισμένη

Leipno Siede.

—Ὁ νέος φωτισμὸς ἐνώπιον τῆς Ἐμπορικῆς Διοχῆς Λευκωσίας, τὸν ὁποῖον ἀνηγγεῖλαμεν εἰς τὸ προπαρελθὸν φύλλον, ἐκκατεστάθη ἤδη, καὶ ἐν κομπῇ, μάλιστα.

—Ὁ στύλος κατὰ φανὸς ἐστήθησιν ἀπὸ τοῦ Σαββάτου, ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου παρὰ τὴν εἰσοδὸν τῆς Διοχῆς.

—Πρώτην ἐκ φορὸν ἤραφεν ἡ λάμπα τῆς Δευτέρας.

—Τὸ ἐκτακτὸν γονοῖς, γνωσθὲν ἐγκαίρως, συνεχέντωσιν ἐπὶ τόπου ἀρκετὸν πλῆθος περὶ ἄνω, μικρῶν καὶ μεγάλων.

—Τὸ Κατάστημα Μυροῦ τοῦ ὄρου ὡς ὥραν καθ' ἣν ἡ λάμπα θὰ ἠάπτετο τὴν Την ἀκριβῶς. Τὸ ἀνήγγελε δὲ ἐπὶ ἐπιστολῶν καὶ εἰς τοὺς διαφόρους Ἀγγλους τῆς Κυβερνήσεως.

—Οἱ συνήθειαι φανοῦ τοῦ μέρου εἰν εἶχον ἀνορθῆ, καὶ τὸ πλῆθος ἀνέμενον ἐν σκοτεινῇ περισοτέραν ἀνυπομονήσιν τὸ εἶν φῶς.

—Τὴν Την ὁλοθῶς ὁ εἰδικὸς μηχανικὸς τὸ ἤραφεν, ἐν μέσῳ χειρουργημάτων, ἀλλολαγῶν, ἰσχυρισμῶν, ἰσχυρισμῶν, κλπ.

—Ὁ στύλος καὶ ὁ φανὸς εἶνε ἀπὸ ῥαλλοκτοί μετὰ τοὺς τῶν ἠλεκτρικῶν ἀλλοίων εἰς τὸς πλατείας τῶν μεγιστοπόλεων, ἕψου 4 μέτρων.

—Ὁ στύλος εἶνε ἀμφίστατος, καὶ ὅταν βιγῆ θὰ γίνῃ εἰς τὴν ἐντάσειον.

—Εἰς τὸ κέντρον τοῦ γλόμπου εἶνε ἀμύαντον, ὡς τὸ τοῦ φωτῆρου.

—Τὸ φῶς εἶνε ἐκ πετρελαίου ἰσοθηκωμένου εἰς τὴν βῆσιν τοῦ στύλου.

—Ἄνωθεν τοῦ δοχείου τοῦ πετρελαίου ὑπάρχει δοχεῖον πεπισμαμένου ἀνθρακικοῦ ὀξέως καὶ τούτο διὰ καταλλήλου μηχανήματος πιέζει τὸ πετρελαίον ἵνα ἀέλθῃ ἐντὸς σωλήνος μέχρι τοῦ γλόμπου. Ἐκεῖ καταλλήγει εἰς ῥάμφος ἐκ μίγματος χαλκοῦ καὶ ἀργύρου. Ὅταν δὲ εἰς αὐτὸ πλησιάζῃ τὸ ἀνημμένον σπῆρτο, τὸ πετρελαίον ἐξερπύται καὶ εἰς τὸ φῶς ἐντὸς τοῦ ἀμύαντου.

—Σθῆναι δὲ, ἀπλοῦστατα στρεφομένου ἐνὸς κλειδοῦ παρὰ τὴν βῆσιν.

Τὸ ἀμύαντον φθίρεται ἐντὸς μὲνός περίπου, ἀλλὰ κοστίζει μόνον 3 1/2 γρόσια. Καὶ τὸ ἀθρ. ὄξυ εἶνε ἐφθνήνον.

—Ἡ στηθεῖσα λάμπα εἶνε ἐντάσειως 700 κηρίων, καὶ φωτίζει ἰσχυρῶς περιφέρειαν 50 τετραγωνικῶν μέτρων.

—Τὸ φῶς εἶνε ζωηρότατον, μᾶλλον ἐκ λευκὸν καὶ ἐντάσειως ὅμοιαις πρὸς ἠλεκτρικὸν ἴσου ποσοῦ, ὡς μᾶς ἰδεοθαίωσιν ὁ μηχανικὸς.

—Τὸ ὄλον κοστίζει, ὡς ἐγγράφμεν, 25 λίρας.

—Τρεῖς ὀκάδες περίπου πετρελαίου ἀρκούν ἐπὶ ὀδῶκα ὥρας.

—Ἐφευρέτης τοῦ πρακτικωτάτου συστήματος εἶνε υἱὸς... δικηγόρου ἐκ Στοκλόμενης τῆς Σουηδίας. Τὸ ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὰς δι' οἰνοπνεύματος μηχανὰς πρὸ 15 ἑτῶν. Ὅταν εἶνε ἀκριβῶς φῶς τοῦ 20οῦ αἰῶνος.

—Κατ' εὐθείαν ἐκ Στοκλόμενης ἤλθε καὶ ἡ προκειμένη λυχνία, κοστίσασα εἰς ναύλους 4 λίρας.

—Ὁ στύλος μόνον κοστίζει περί τὰς 10 λίρας, καὶ τὰς ἀξίζει μόνον ἡ κομψότης του. Δὲν εἶνε ὁμοῦ καὶ ἀναγκαῖος. Ὁ γλόμπος δύνανται ν' ἀναρτηθῆ, εἰς ἕνα ἔρμον π.χ., ἀπὸ ἀπλῆς σιδερέας ράβδου, τὸ δὲ κοστὶ τοῦ πετρελαίου νὰ τεθῆ ἐντὸς τοῦ τοίχου.

—Τὸ Κατάστημα ἐκ Στοκλόμενης ἀπὶ-

πρὸς τὴν εἰδικὴν μηχανικὴν ὅστις ἐπιστάτηρον εἰς τὴν ἐκπέθεσιν, καὶ ἰδίως τὴν χεῖρην.

—Ὁ Διοκτῆς Λευκωσίας μετὰ τῆς ἰδίας του ἐπὶ τὴν ἀκριβῶς τὴν Την ὥραν ὡς νὸ ἔβη τὸν φωτισμὸν.

—Περὶ τὸν λαμπτήρα ἐξασκευθῆ καθε βραδύ τε πενητῶν, εἰ δὲ χωριστὴ τὸν βῆσιν μὲ ἀνοκτὸ στέμα.

—Βεβαιώταται ὅτι περὶ μὲν λυχνίας θὰ τεθῶσιν ἐπὶ τοῦ περὶ τὸς μίαι εἰς τὴν Ἰλλυατίαν τοῦ Διοκτῆρου, μίαι εἰς τὸν Δημόσιον Κήπον, καὶ ἄλλαι εἰς τὴν Μεγάλην Ὀδόν, καὶ εἰς τὴν πρώτην ἐξέτα παροδοῦ μετὰ τὸ ἄνοιγμα.

—Ἴσως τότε τεθῶσιν καὶ ὀκτώματα εἰς τὰ βουλιδάρτα μας!

—Ὡς γνωστοῦν, ὁ Σουλτάνος ἀπαγορεύει εἰς τὴν Τουρκίαν τὸ ἠλεκτρικόν. Καὶ ἡ Κων/πολις φωτίζεται σχεδὸν μὲ τὸ σύστημα τούτου.

—Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τὸ αὐτὸ Κατάστημα ἐτοποθετήσασα 2,000 ὅμοιαις λυχνίας, καὶ εἰς τὴν Διῶρυγα τοῦ Σουλτάνου ἐστήθησαν τοσοῦται 2,000 κηρίων ἐντάσειως.

—Αἱ οἴκουσαι τῆς Ἐμπορικῆς μας Διοχῆς θὰ φωτισθῶσιν μὲ εἰς 700 κηρίων. Καὶ τὸ Θεῖτρο Παπαδοπούλλου μὲ μίαν.

—Ἐν γένει ἡ πρακτικότης τοῦ συστήματος παρεχει ἐπιπλέον μεγάλαν γενικαίως αὐτοῦ ἐν τῇ ποιῆί μας.

—Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου ἐν Ἀμμοχώστῳ ἐστήθη μία λυχνία, τὸ Δημαρχεῖον Βερμῶων θὰ προμηθευθῆ τοιαύται, ἢ δὲ παραλία τῆς Λάρνακος ἐξ ὀλοκλήρου θὰ φωτισθῆ εὐτω.

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ

Ἀναβολὴ ἐπ' ἀόριστον.

Ἡ δίκη τῶν Σχολικῶν, Νο 1, ἐπρόκειτο ὡς ἐγγράφμεν νὰ ἐπαναληθῆ τὴν Δευτέραν ἐν τῷ Ἐπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ Λευκωσίας. Ἀνεβλήθη ἔμω: ἐπ' ἀόριστον ἐνεκα τῆς ἀσθενείας τοῦ ἐκ τῶν ἐναγομένων κ. Α. Θεοδότου.

Δὲν διστάζομεν καὶ πάλιν νὰ εὐχηθῶμεν ὅπως πρὸ τοῦ τέλους τῶν δικῶν τούτων ἐπικρατήσῃ σκίψις ἰθνηκώτεραι καὶ εὐρεθῆ τρόπος συνδιαλλαγῆς θήτων τέρμα εἰς κατάστασιν εὐδὸλως τιμητικὴν δ' ἑλλητικὴν Κοινότητα διατελοῦσαν ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς ἰδικῆς μας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀγορὰ Λευκωσίας.

Παρασκευὴ, 13/26 Ἰανουαρίου.

Κριθάρια τὸ κοιλόν	γρ.	19—20
Σιτάρια	»	32—36
Βρώμη	»	12
Ὄροθος ἐντόπιος	»	25—26
Ρακή σοῦμα 20 βαθμ.	ἡ ὄκ.	2
Κουκκιά, ἡ ὄκᾶ	περάδες	60—65
Λ γόσπερος	»	62—65
Ἰ λυχνίας	γρ.	4—4 1/2
Ὀἶνοι «ἀ» τὸ γομάρι	σελ.	15 1/2
Ὀἶνοι «β»	»	11
Ὀἶνοι παλαιῆς	»	20—22
Κομανάρια	»	22—25
Βαρβάκια	ἡ λίτρα	γρ. 24

Ἀποικιακά.

Πετρελαία ρωσικὰ τὸ κιθ.	γρ.	68
Ζαχάρεις ὁ σάκκος	»	300
Καφῆς ἡ ὄκᾶ	»	12 1/4
Σάπων Τριπόλεως	»	7 1/8
Ἀγγλικὰ ὀρόζια ὁ σάκκος	»	109
Λίρα Ἀγγλίας πρὸς γρ		182.

THE «PENNY POST.»

ΤΑ ΔΙ' ΑΙΓΥΠΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΟΝΟΝ 30 ΠΑΡΑΔΕΣ

Ἐκ τοῦ Ταχυδρομείου μας πληροφοροῦμεθα ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης προσεχούς Φεβρουαρίου, ἦτοι ἀπὸ τῆς προσεχούς Πέμπτης, τὸ ταχυδρομικὸν γραμματόσημον τῶν ἐπιστολῶν ἐκ Κύπρου εἰς Αἴγυπτον καὶ Σουδάν ἐλατοῦται εἰς 30 παράδες (ἀπὸ ὀγδοήντα παράδων.)

Τὸ μέτρον, ὡς γνωστὸν, ἐλήθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὑπὸ τῆς νίας Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς μεταξὺ Μ. Βρετανίας καὶ Αἴγυπτου ἐπιστολάς, ἥδη δὲ ἐπιτελείται καὶ εἰς ἡμᾶς.

Κίνημα ὑπὲρ τῆς Ἰταλιώτικῶν ταχυδρομικῶν μέχρι τοιοῦτου σημείου ἐγενήθη ἀπο πολλοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ, αἱ δὲ στατιστικαὶ ἀπέδειξαν ὅτι τοῦτο οὐδὲν ἴσως ἠλάττωσι τὰς ἐσπράξεις. Τουναντίον, Ὑπάρχει δὲ ἰλιπὶς εἰς τὸ μέτρον νὰ συγκαταστήθῃ, ὅπως ὁ Παγκόσμιος Ταχυδρομικὸς Σύνδεσμος.

Ἢδη, εἰς τὸ εὐρυγετικὸν μέτρον ἐπεσεμύθη ἐν Αἴγυπτῳ—Κύπρῳ, μεταξὺ τῶν ὁρίων ἀπαλλάσσεται εὐρεία ἀλλογραφία, τὸ Ταχυδρομικὸν μας ὀφείλει νὰ κρατήσῃ τοῦς ἀριθμοὺς, δὲ νὰ εἴη εἰς αἱ ἐσπράξεις θ' αὐτῆτος κατὰ πολὺ.

Καὶ θ' αὐτῆτος ἀέση πριτωτέρων ἐὰν ἰτατωθῶν καὶ τῶν ἐρημιβίων τὰ τέλη.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΩΣ

Τὸ ἐνοικιοθετὸν γραφεῖον ὑπὸ τῆς Δ. τοῦ Σιδηροδρόμου.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Σιδηροδρόμου ἐφώτισε τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 15 κατάστημα ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης διὰ Γραφεῖον Διαμετακομίσως τῶν ἐπιχειρημάτων ἐκ τοῦ Σταθμοῦ εἰς τὴν πόλιν καὶ τὰ νάυαλιον.

Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦτο διορίσθη ὁ κ. Γιάνκος Χατζηγεωργίου κατὰ ἴλιαν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴν τῆς Διευθύνσεως. Εἰ μὲθ βεβαίως ἐπιλιαν προτεχῶς θὰ μὲς ὁδοθῇ εὐκαιρία νὰ ἐπαινώσωμεν τὴν τάξιν τοῦ νέου γραφείου.

Ὡς πρὸς τὴν τοποθεσίαν τοῦ ἐνοικιοθετοῦ καταστήματος, εἰς ἀληθῶς κεντρικωτάτη καὶ κεντρίλληλος διὰ τὴν ἀνάγκην ἦν θὰ πληρώτῃ τὸ γραφεῖον.

ΔΥΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ

Εἰς Στροβόλον, ἐγένετο ἀνεκρύττασις τοῦ Ταμειοτηρίου «Στροβόλου» μὲ διάρκειαν τριῶν ἡμερῶν ἰλιῶν. Ἐκείνη μετὰ τὴν αὐτοῦ εἰς ἐν σελλίτιον.

Εἰς Ἀγλαυτῆς, αἱ δὲ συνετάθη τοιοῦτο Ταμειοτήριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἡ Ἑλπίς».

Ἡ σύστασις τοιοῦτων ἰδρυμάτων θὰ ἦτο καλὸν νὰ ἐξηλαστο εἰς τὴν Νῆσον. Σὺν τῷ χρόνῳ ἠδύναται νὰ ἀναπτυχθῶσιν εἰς Γιωργικὸς Συνεταιρισμοὺς, εἰ ὅποτε ὑπῆρξεν ἡ σωτηρία ὁλοκλήρων κρατῶν.

ΚΡΗΤΗ

ΧΑΝΙΑ, 5/18 Ιανουαρ.

Ἐκ τῶν Δημαρχικῶν ἐκλογῶν ἡ ἀντιπολίτευσις ἐξῆλθε μὲ ἰσχυρὰν πλειονοψηφίαν. Τοῦτο εἶνε οἰωνὸς διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς Βουλῆς.

ΡΩΜΗ, 5/18 Ιανουαρ.

Τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα ἔσχον σφοδρὰν συμπλοκὴν ἐν Κρήτῃ μετὰ τῶν χωρικῶν τῆς Κανδάνου. Εἰς ἰταλὸς ἐφονεύθη καὶ 23 Κρήτες ἐφονεύθησαν ἢ ἐπληγώθησαν.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Διὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς.

Ἀτμόπλοιοι κατ' εὐθείαν.

Ἐξ Ἀθηνῶν πληροφοροῦμεθα ἀσφαλῶς ὅτι διεξάγονται διαπραγματεύσεις ὅπως κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας προτιγγίσῃ εἰς Κύπρον ἀτμόπλοιοι κατ' εὐθείαν ἐκ Πειραιῶς εἰς παραλάβῃ τοῦ ἐπιτεθῆν ἐπισκέπτας τῶν ἀγῶνων μετ' ἐπιστροφῆς.

Θὰ διηκολύνετο δὲ τὸ μέτρον, ἐὰν ἐκατὸν ἐπισκέπται τουλάχιστον ἐδήλωνον ἀπὸ τοῦδε ὅτι θὰ ταξιδεύουσι. Ὁ ναυλός δὲ θὰ εἰς πλέον τῶν πέντε λιβρῶν μετ' ἐπιστροφῆς.

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Ὡς εἶνε ὠριμμένον, κατὰ τὸν προσηχτὸν Φεβρουάριον (ν) τὸ Κακούργιοδικεῖον θὰ συνεδριάσῃ τῇ 13ῃ ἐν Λευκωσίᾳ, καὶ τῇ 20ῇ ἐν Κυρηνείᾳ.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σποραδικαὶ βροχαὶ ἴπσαν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἡδομίδος ταύτης. Ἐπικρατήσαντος μᾶλλον εὐδαίου καιροῦ.

Χθὲς ἰδίως ὁ καιρὸς ἦτο καλοκαιρινός.

«ΚΥΠΡΙΟΣ»

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΕΓΝΤΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτῶς.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

(Προπληρωτέα.)

Εἰς τὰς πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Εἰς τὰ χωρία	»	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	»	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεία	»	8.
Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος γρ. 2. Διατριβαί: ἰδιαίτεροι συμφωνίαι. Κυβερνητικὰ ἔγγραφα ὁ στίχος πρὸς 3 πένι.

Τὰ χειρογράφα

πὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης.

Αἱ ἐπιστολαὶ δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυπρίου».

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

Ἡ Αὐτοῦ Πανερότης ὁ Διητροπολίτης Κυρηνείας, ἐνεκὸ πολλῶν υποθέσεων ἐν τῇ μητροπόλει του, μόλις περὶ τὴν 15 Φεβρουαρίου θὰ εἴλθῃ εἰς Λευκωσίαν ὡς πληροφοροῦμεθα.

Ὁ κ. Παύλος Γ. Μιχαηλίδης, εἰς τῶν συμπολιτῶν μας εἰτινες ἐν τῇ ξένη τόσον εὐδοκίμως ἀγάζονται, ἀφίκετο ἐκ Καΐρου τὴν Κυριακὴν, ἵνα διαμείνῃ ὀλίγας ἡμέρας περὶ τῆς οἰκογενείας του. Ἡ Κεντρικὴ Διεύθυνσις ὁμῶς τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς ἐπανελημμένως τὸν παρεκάλεσεν ἰσπευσμένως νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐν Καΐρῳ Ὑποδιεύθυνσιν τοῦ Καταστήματος τῆς, ὅτι ἀνεχώρησε χθὲς, πρὸς μαγίστην λύπην πλείστον φίλων του εἰτινες δὲν ἐπρόφθεσαν νὰ τον ἴωσιν.

Ἐπανήλθεν εἰς Ἀθηνῶν ὁ φίλος μας ν. Κωνσταντῖνος Χατζηπέτρου μὲ πλήρη τὴν υγείαν του.

Εἰς τὸ 126 τεῦχος τῶν «Παναθηναίων» τῆς 31 Δεκεμβρίου, 1905, ἀναγνωσκόμεν: Παύλου Φρειδερίκ, Ἐπίδρασις τοῦ τρόπου καθ' ὃν ὁδοθῆ ὁ Χριστιανισμὸς ἐπὶ τῶν γλωσσῶν τῶν ἐκχριστιανισθέντων ἰθῶν. Μίσηου, Εὐρώπη, μετέφρασις Σίμου Μιχαήλου. Ἐπιστήτου, Ἐγγυησίδιον, μετέφρασις Ἀρ. Καμπάνη. Στάθῃ Σπανίδη, Ἡ Μαγεμένη, διήγημα. Ἰακώδου Λεοκάρου, Διάλογος εἰς πωλητοῦ ἡμερολογίων μ' ἴλιαν περιστατικόν. Θίμου Ἀνδρέου, γελοιογραφικὴ εἰσις, Κετλ.—Πλήθος εἰκόνων καὶ διαφόρων εἰδήσεων φιλολογικῶν.

Τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ Παιδαγωγικοῦ περιοδικοῦ «Ἐπιτελεύσει» ἐξέδοθῃ τὸ τεῦχος τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου.

ΔΙΟΡΘΩΤΕΑ. Εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον, σελ. 1, στῆλ γ', στίχ. 51 ἀντὶ Μ ο ν ἡ ἀναγνωστίον Κ α θ ἰ δ ρ α. Σελ. 2, στίχ. 5', στίχ. 27, ἀντὶ ὕ π ὁ ἀναγνωστίον ὕ π ἰ ρ. Στίχ. 60, ἀντὶ μ ἰ λ ο ς ἀναγνωστίον μ ἰ λ ἡ.

ΘΕΑΤΡΟΝ.

Ὁ παλαιὸς γνώριμός μας θίασος «Ὀρφεὺς», ἐν Λάρνακι συνεπλήρωσε τὸ προσωπικόν του καὶ ἤρξατο ἀπὸ τῆς Κυριακῆς παραστάσεων ἐν τῷ Θιάτρῳ «Ἀπόλλων», τοῦ κ. Ξ. Ἀντωνιάδου. Σήμερον δίδει ἐκεῖ τὸ ἔργον «Μαρία Διδί».

Μετὰ τινὰς παραστάσεις πιθανώτατα θὰ εἴλθῃ καὶ εἰς Λευκωσίαν.

ΤΑ ἘΝ ἘΛΛΑΔΙ

Ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐργασίας αὐτῆς τὴν 15 Ιανουαρίου τὸ πιθανώτερον.

Εἰς τὸ Ἰσπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐλήρη ἔγγραφον τοῦ ἔργου Στάθιρ, διὰ τοῦ ἑταίου τοῦτο ἀνήγγειλεν ὅτι περατουεῖται τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν νέων μηχανημάτων, ἡ ἐργασία διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν παραγγελλέντων διὰ τὸν ἐλληνικὸν στρατὸν ὀπλων Μάνλιερ Σινάουερ ἐπιχίρει κατ' αὐτάς. Δύο ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ θ' ἀναχωρήσωσιν εἰς Αὐστρίαν ἵνα δοκιμάσωσι τὰ νέα ὄπλα.

Ὀριτικῶς ἀπερατίσθη ὅπως ἡ συνέχισις τῆς δίκης τοῦ Κωσταντινῆ γινητῆ τὴν 14 Φεβρουαρίου. Νέοι μάρτυρες, τῆς τε κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως, θὰ ἐξισταθῶσι.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΒΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΕΚΔΟΣΑΙ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

(Τηλεγραφήματα Ρίουτερ.)

ΤΑ ΕΩΣ ΧΘΕΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Όλα αι θέσεις εν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων : 670.

Μέχρι χθές ἐγένοντο ἐκλογαί : 602.

Ἐκ τούτων εἶνε φιλελεύθεροι 341. Ἐργατικοί 41. Ἴρλανδοὶ 81. Συντηρητικοί 139.

Κέρδη Φιλελευθέρων 174.

Λονδίνον, 21) Ἰανουαρίου.

Οἱ ἐνωτικοὶ ἐκέρδισαν τὴν διὰ τὸ Παρτισιπῆμιον τοῦ Λονδίνου βουλευτικὴν ἔξραν, ἐκλεγέντες τοῦ Μάγνου διὰ ψήφων 1840, κατὰ 1816 τὰ ὅποια ἔλαβεν ὁ Φοστέρ.

Λονδίνον, 22.

Εἰς Ἰνδιανέσις ἐξελίγη Ἰνδὸς ἐμπορὸς φιλελεύθερος.

Ὁ κ. Γ. Α. Μπράντ, ὑπουργὸς τῆς Ἰρλανδίας, ἔλαβε ψήφους 2,304, κατὰ τοῦ Φίλλεου λαβόντες 1746.

Οἱ ἐνωτικοὶ ἐκέρδισαν εἰς Ράβ.

Ὁ υἱὸς τοῦ Τσάμπερλαϊν.

Λονδίνον, 24.

Εἰς τὸ ἀνατολικὸν Οὐώρτσεϊτερ ὁ Ἄσπεν Τσάμπερλαϊν, (πρῶην ὑπουργὸς τῶν εἰκον. υἱὸς τοῦ κ. Γ. Τσάμπερλαϊν) ἔλαβε ψήφους 10,129 κατὰ τοῦ Μέργαν λαβόντες 5,763.

Λονδίνον, 25.

Ὁ Λόρδος Δάλμειν φιλελεύθερος (υἱὸς τοῦ Λέρου Ρώσβεργου) ἔλαβεν εἰς Μιτλθόριαν ψήφους 8,348, κατὰ τοῦ ἐνωτικοῦ Οὔστρερ λαβόντες 5,131.

Ὁ πρῶην πρωθυπουργὸς

Λονδίνον, 26.

Ὁ Σέρ Ἐδουάρδος Γκρέϋ, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπανεξελίγη εἰς Νορθμπερλανδ.

Ὁ Τζιβ; παρητήθη ἐκ τῆς βουλευτικῆς ἔξρας τοῦ Ἀστίας (Λονδίνου) ὑπὲρ τοῦ Βαλφουρ.

Οἱ ἀνεξάρτητοι Ἐργατικοί.

Λονδίνον, 22.

Τὸ ἀνεξάρτητον Ἐργατικὸν Κόμμα διαβιβάσει διὰ τὴν σχηματισθῆναι χωριστὴν μερδα καὶ εἰς τὴν ἀπόσχη αὐτῆσως τοῦ νὰ συγχωνευθῆ με τοὺς Φιλελευθέρους ἢ τοὺς Συντηρητικούς. Ἐλπίζει δὲ εἰς προσεχέσι ἐκλογαίς θὰ ὑπερσχύσῃ κατὰ πολὺ τῶν φιλελευθέρων-ἐργατικῶν.

(Τὸ Ἐργατικὸν κόμμα ἐν Ἀγγλίᾳ διαίρεται εἰς τοὺς «συνδυαστικούς» τῶν ὀπίστων ἀρχηγὸς εἶνε ὁ Μπέρνι, καὶ εἰς τοὺς σοσιαλιστὰς δημοκρατικούς ἢ ἀνεξαρτήτους, τῶν ὀπίστων ἀρχηγὸς εἶνε ὁ Κέρ Χάρδη. Οὗτοι ἐκ τῶν τελευταίων, πολλῶν βουλευτικῶν ἐπιτυχῶν τῶν εἶνε οἱ μεγαλῶς ἐπαρρηθῆτες.)

Πότε ἀνοίγει τὸ Κοινοβούλιον.

Λονδίνον, 25.

Ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος μετὰ τῆς Β. σιλίσσης Ἀλεξάνδρας θὰ ἀνοίξῃ τὸ Κοινοβούλιον τὴν 19 Φεβρουαρίου (ν.)

Ὁ Προϋπολογισμὸς τῆς Ἀγγλίας.

Λονδίνον, 24.

Ὁ κ. Ἀσκουθ, ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, οὐδὼν εἰς Κίγκχαρνς εἶπεν, ὅτι μετὰ τὴν ἐπιθύμησαν τοῦ δι' ἐλάττωσιν τῶν δαπανῶν παρετήρησεν εἰς ἐλαττωσὶν τῶν δαπανῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος.

Λονδίνον, 26.

Ὁ Ἀσκουθ, οὐδὼν πρὸς τοὺς ἐκλογαίς τοῦ εἶπεν, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῶσι ἀμέσως μεγάλα ἐλάττωσις εἰς τὴν φορολογία, καὶ εἰς τὴν ἐλάττωσις τῶν δαπανῶν καὶ ἡ φορολογία πρέπει νὰ προηγηθῶσιν ἢ νὰ συμβαδίσωσι τουλάχιστον μετὰ τῆς ἐλάττωσις τῆς φορολογίας.

Διοικήσεις τῆς Ἰρλανδίας

Λονδίνον, 26.

Ὁ Ἀσκουθ, οὐδὼν εἰς Ἡττ Φόστρ, ἐγγλωσσόησεν τὴν ἰδέαν περὶ τοῦ σοσιαλιστικοῦ φαινομένου: τὸ ἔπος ἐνεθρύνει εἰς τὴν φαντασίαν τῶν Συντηρητικῶν, καὶ ἐμνησκόησεν ὑπὲρ ἐξόντωσιν τῶν βάσεων τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἰρλανδίας καὶ μᾶλλον φιλελευθέρου πνεύματος ἐν αὐτῇ

Οἱ Κινεζοὶ ἐν Τρανσβαάλ.

Λονδίνον, 26.

Αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες ὑποδεικνύουσι ὅτι ἐάν ἐλαφθῶντο αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τῶν Κινεζῶν Ἐργατῶν (οἱ εἰσιν εἰς τὴν παραχάξ) θὰ ἐγενῶτο πάλιν φθορὰ καὶ ἐπιθῆσμός ἐν Τρανσβαάλ.

Συλλαλητήρια ἐν Βερολίνω.

Λονδίνον, 22

Οἱ σοσιαλιστὰ καὶ δημοκρατικὴ ἐπιτροπὴν μεγάλην διαδήλωσιν ἐν Βερολίνω καὶ τοῖς προαίτοις, ὑπὲρ ἀνεπιθῆσιν τοῦ δικαιώματος ψήφου καὶ περὶ καθολικῆς ψηφοφορίας ἐν Πρωσσίᾳ. Ἡ ἀτυνομία ἐδωκόησεν ὅτι κάσα παρεκτροπὴ θὰ κατασταθῆ ἐν ἀνάγκῃ διὰ τῶν αὐστηροτάτων μέτρων τὰ ὅποια ὁ νόμος ἐπιτρέπει.

Ἡ διαδήλωσις ἐμὸς ἐγένετο ἐν πλήρει τάξει. 92 συλλαλητήρια συνεκροτήθησαν εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως. Ἡ ἀτυνομία παρευρίσκειτο παντοῦ, ἀλλ' οὐδεμία σύγκρουσις ἐγένετο.

Γαλλία καὶ Βραζιλία.

Λονδίνον, 24.

Τρία γαλλικὰ καταδρομικὰ ἀπέπλευσαν ἐκ τῆς νήσου Ἀγ. Τριάδος, ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὡς πιστεύεται, ν' ἀποκλείσωσιν τὸν λιμένα Λά Γκουάθρα (ἐπὶ τῆς πρωτοπόσης) τῆς Βενεζουέλας.

Ἡ περὶ Μαρόκου Συνδιάσκεψις.

Λονδίνον, 23

Ἡ περὶ Μαρόκου Συνδιάσκεψις συνεκρόησεν ἐπὶ πέντε ἡμέραις περὶ καταπαύσεως τοῦ λαθρεμπορίου ἐπλων.

Λονδίνον, 25.

Ἡ Συνδιάσκεψις παρεδέχθη εἰς τὰ ἄρθρα κατὰ τοῦ λαθρεμπορίου ἐμπορευμάτων καὶ ἐπλων.

Ἡ Ἐρυθρὰ Κυριακή, ἐν Πρωσσίᾳ.

Λονδίνον, 23.

Ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐρυθρᾶς Κυριακῆς, διήλθε καθ' ἅπασαν τὴν Πρωσσίαν ἠτύχως. (Εἰς τὴν Κυριακὴν καθ' ἣν ὁ λαὸς τῆς Πρωσσίας ἐν διαδηλώσει μετέβη εἰς τὰ Ἀνάτορα, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Παπᾶ Γραβου καὶ κατεδιώχθη ὑπὸ τῶν Κοζάκων εἰσίνες ἐφόρευσαν χιλιάδας.)

Ἡττα Γαλλικὸ Ὑπουργεῖον.

Λονδίνον, 23.

Τὸ Γαλλικὸ Ὑπουργεῖον ἠττήθη ἐν τῇ Βουλῇ διὰ ψήφων 300 μετὰ 219 ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Καταβύθεισι θωρηκτοῦ ἐν Βραζιλίᾳ.

Λονδίνον, 23.

Ἡ πυριταποθήκη τοῦ Βραζιλιανοῦ θωρηκτοῦ «Αικιάπα» ἐξερράγη τὸ μεσοκύτιον πύριον τοῦ Ρίου Ἰανίρεν. Τὸ πλοῖον ἐβυθίσθη ἐν τῷ τριῶν λεπτῶν. Ὁ Κυβερνήτης τοῦ θωρηκτοῦ καὶ τὶς σαρὶς ἀποσπασθέντες συνεδιούοντες τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ὅστις ἐπίβαινε τοῦ θωρηκτοῦ χάριν περιουσίας ἐπιθωρησεως, ἐπέγησαν. Ἐν ὅλῳ ἐπύγησαν 212, ἐζώησεν δὲ 98.

Αἱ Φιλιππῖνοι εἰς πώλησιν.

Νέα Ὑορκ, 24.

Διαδίδεται ἱμηνως ὅτι ὁ Πρεσβυτης Ράιτ τῶν Ἡν. Πολιτικῶν ἐν Τόκιο ἐξουσιοδοτήθη νὰ συζητήσῃ μετὰ τῆς Ἰαπωνικῆς Κυβερνήσεως τὴν πώλησιν τῶν Φιλιππίνων νήσων ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς ἥτις λυπεῖται ὅτι ἡ διατήρησις τούτων καὶ ὀχληρὰ καὶ ἐκπληρὰ εἶνε.

Βασιλικὸν ἀρραβῶνες.

Λονδίνον, 24.

Οἱ ἀρραβῶνες τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰσπανίας Ἀλεόνσου μετὰ τῆς πριγκιπισσῆς Ἰνας Βάττεμπεργ θὰ ἀναγγελοθῶσιν ἐν τῷ ὀλίγῳ ἐπισήμῳ.

Λονδίνον, 26

Ὁ Ἀλεόνσος εἰς Ἀγ. Σεβαστιανὸν μετέβη ἐπὶ αὐτοκινήτου εἰς Βιάρριτζ καὶ ἐγυμνάσει μετὰ τῆς Ἰνας, τῆς μητρὸς τῆς καὶ τῶν πριγκιπισσῶν, αἱ τινες τὸ Σάββατον θὰ ἐπισκεφθῶσιν τὴν Χήραν Βασίλισσαν Χριστίαν, ἥτις τὴν δευτέραν θὰ συατήσῃ τὸν Βασιλέα εἰς Βιάρριτζ.

Μέγας Καταχραστής.

Λονδίνον, 26.

Ὁ Ζαλουζῶ, πρῶην διευθυντὴς τῶν ἐν Παρισίοις μεγάλων Καταστημάτων «Πρεντάμ» κατεδικάσθη εἰς ἐνός ἔτους φυλάκισιν ὡς σφετερισθῆς τρία ἑκατομύρια φράγκων. Ἀλλὰ δὲν θὰ ὑποστῇ τὴν ποινὴν δυνάμει τοῦ ἐυεργετήματος ὅπερ παρέχει ὁ νόμος εἰς τοὺς παραδαινόντες αὐτὴν πρώτην φοράν.

KONIAK LIQUERS

Τὰ καλύτερα διὰ τὰς ἐσρτάς, ὡς δῶρα, καὶ διὰ τοὺς ἐπισκέπτας. Εἰς τὸ Ὀλινοπωλεῖον «ΕΡΜΗΣ»

ΚΙΝΔΥΝΟΣ Ευρωπαϊκού Πολέμου.

Ἡ Συ διάταξις περὶ Μαρόκου, ἥτις τώρα γίνεται εἰς Ἀλγεσίαν τῆς Ἰσπανίας, πρόκειται νὰ διευθετηθῆ σπουδαίας διαφορᾶς μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας, αἱ ὁποῖαι τὸ παρελθὸν θέρος παρ' ὀλίγον νὰ κατέληγον εἰς πόλεμον.

Ἐν τούτοις ἡ μείζουτος ἀνητυχία ἐκδηλοῦται εἰς τὸν Τύπον ὡς πρὸς τὸ μέλλον. Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λουδοβίκου λέγουσιν ὅτι «δὲν ταρῆθη καθ' ἐλακκλησίαν ὁ κίνδυνος, ἔ ἀποσβεθῆις πρὸς στιγμὴν τὸν Ἰούλιον χάρις εἰς τὴν ὑπομονητικὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὑποστηριζομένης καὶ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας.

Ἐνεκα τῶν ρωσσικῶν ἠτιῶν, ἡ πλάστιγγὴ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἰσοζυγίου ἔλαττε τὴν ἰσορροπίαν, πρᾶτατις δὲ τῆς ἐντάσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας ἐπιδέχονται εἰς νὰ θέτῃ ἐν κινδύνῳ τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.

Ἡ Γαλλία ἠδύνατο νὰ ὑποχωρήσῃ ἀπαξ ὡς ἐπιτηρητικὰ ὑπεχώρησις κατὰ τὸ θέρος. Ἀλλ' ἀρξῶς τὸ γεγονός: ὅτι ὑπεχώρησεν ἤδη ἀπαξ, καθιστᾷ δυσχερεστάτην καὶ δευτέραν ἐκ μέρους τῆς ὑπεχώρησιν εἰς πταθολοὺς ἀξιώσεις. Βεβαίως καὶ οἱ καλύτεροι φίλοι τῆς καὶ αὐτὰ τὰ συμφέροντά τῆς συνιστῶσιν ἐνθέρμως εἰς τὴν Γαλλίαν νὰ σιδηροσθῇ τὰς δικαιολογημένας Γερμανικὰς ἐπαίθησας. Ἐξ ἄλλου ὁμως γνωρίζει κάλλιστα ὅτι δύναται νὰ στηριχθῇ καὶ ἐπὶ τῆς ζωηρᾶς συμπαθείας τῆς Ἀγγλίας.»

Ὁ Γάλλος ἀφ' ἑτέρου γερουσιαστὴς καὶ διάσημος δημοσιογράφος Κλιμασιώ, γράφων εἰς τὴν «Αὐγὴν» συλλογῆς εἰς τὸν γαλλικὸν τύπον νὰ συνασπισθῇ εἰς ἐνίσχυσιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γαλλικῆς Πατρίδος κατὰ τοῦ ὑπερβίου γερμανοῦ Μο ἀρχου, τοῦ φινταζομένου ὅτι δύναται νὰ κρατῇ ὑποχείρισιν τῶν ἀξιώσεων τοῦ τὴν Γαλλίαν, μόνον καὶ μόνον ὅτι ὁ πάππος τοῦ εὐρῶν ἄλλοτε αὐτὴν ἀντιομιῆν ἔλαττε τῆς εὐκαιρίας νὰ καταγάγῃ νίκας.

«Σήμερον ὁμως ἡ Γαλλία εἰς ἐτοιμὴν διὰ πᾶν ἐπιδέχεται, ἀδιαφοροῦσα τελείως εἰς τὰς φιλικῶν τῶν δηλώσεις καὶ προσέχουσα μόνον εἰς τὰς πολεμικὰς τοῦ παρασκευᾶς καὶ προετοιμασίας.»

Καὶ ὁ κόμης Νιέ Σαιν Μωρίς, γράφων εἰς τὸ «Ζιλ Μπλά» λέγει ὅτι «δὲν ἔχει πέρασιν τὸ γερμανικὸν παιγνίδι, τὸ ὁποῖον ἐρημόσθη τὸν Ἰούλιον εἰς βίαιον τοῦ Διλακτί. Ὑπάρχουσι εἰδηλοποιήσιων μὴ δυναμένων νὰ χροῖ γρηῃσι δις αἰεὶ ἐξουσιάζουσιν εἰς ἔθους.»

Ἐφάσματα Κυρηνείας.

Οἱ ἀπο τα διαφορὰ μέρη τῆς Νήσου, ὅπου δὲν ὤρισθησαν ἀνταποκρίται, ἠέλονται ἐκ τῶν περιφεύμων **Κυρηνεωτικῶν ἀλατῶν** ἃς ἀπιυθύνονται πρὸς τὸν μόνον ἐπιτεκτῆτην κ. Νικολαὸν Χρ. Οἰκονομοῦ, εἰς Κυρηνείαν.

Δείγματα ἀποστέλλονται ταχυδρομικῶς ἅμα τῇ ζήτησει.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Πῶς γίνεται ἡ ἐκλογή του.
Τὰ ἱστορικὰ ἀνάκτορα τῶν Βερσαλλῶν.

Ὁ τηλεγράφος μᾶς ἀνήγγειλε τὴν ἐκλογήν τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Ἡ ἐκλογή αὕτη τοῦ ἀνωτάτου ἐπὶ ἐπτὰ ἑτη ἀρχόντος τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ γίνεται πάντοτε εἰς ὠριμένην αἴθουσαν ἐν Βερσαλλίαις.

Ἡ ἱστορικὴ αὕτη αἴουσα ἦτο ἄλλοτε ἀυλὴ ἀπὸ τριάκοντα περίπου ἑτῶν ἐκαλύφθη μὲ ὑελοπίνακας καὶ μετεβλήθη εἰς αἴθουσαν συνελύσεως. Εἶνε μεγάλη, φωτεινοτάτη, περιχύσας, ἔχει ὠραία κόκκινα καθίσματα, καὶ ὅταν εἴνε κενὴ προξενεῖ πολλὴν ἐντύπωσιν. Ἀπέναντι, ἀρκούντως ὑψηλὰ, κεῖται ἡ Προεδρική ἔδρα, τὴν ὁποῖαν καταλαμβάνει ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας. Χαμηλότερα κεῖται τὸ βῆμα δὲ τῶν μῆτερας αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς συνεδρίας τῆς ἐκλογῆς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας δὲν ὑπάρχουσι ῥητορες. Ἐκαστὸν μέλος πηγαίνει νὰ ψηφίσῃ, οὐδεὶς δὲ δικαιολογῇ τὴν ψήφον του. Ἀκόμη χαμηλότερα ὑπάρχει

ὁλόκληρος ἐκατοντάς μικρῶν Τραπεζῶν, ὅπου κἀθῆνται μὲ ἀνοκτὰ αὐτὰ οἱ ταχίς στενογράφοι.

Διὰ νὰ ἀπαπειροῦται τὸ φρόνημα τῶν μελῶν τῆς συνελύσεως, ἐτίθη ὑπεράνω τοῦ Προεδρίου γυάντιασιν διακτάσεων ἐκῶν, παρῆστωσα τὴν ἱστορικὴν συνέδριαν τῆς 5 Μαΐου 1789, καθῆν τὴν πρῶτον ἐπαναστατικώτατα ἡ συνελύσεσις καθήργησε τὴν βασιλείαν.

Ἐν ἡμικοκλίῳ περὶ τὸ βῆμα ἀρχίζουσι ἀμφιθεατρικῶς τὰ ἐξώλια τῶν γερουσιαστῶν καὶ βουλευτῶν (καθίσσον πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου ἐνοῦνται ἡ Γερουσία καὶ ἡ Βουλὴ) εἰσίνες κἀθῆνται ἀαυτῶν. Καὶ ὑψηλὰ, ὑπὲρ πάντας, τὰ θωροῖτα διὰ τινὰς προνομοιοῦχους, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, καὶ τῶν δημοσιογράφων.

Ἡ αἴθουσα δὲν φέρει οὐδὲ ἕνα λαμπτήρων. Ἐν ὠρα νυκτὸς ὁμως καταυγάζεται ἀπὸ ἀπλετοῦ φῶς διὰ τῆς ἑλκίνης στήλης ὑπὲρ τὴν ὁποῖαν τοποθετοῦνται τρεῖς χιλιάδες πεντακόσιοι μεγάλοι καὶ μικροὶ λαμπτήρες ἡλεκτρικῆς.

Κατὰ τὴν ἐκλογήν τοῦ Προέδρου τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μελῶν διὰ τὰς συσκέψεις των καὶ ὅλη ἡ ἀπέραντος στοὰ τοῦ ἱστορικοῦ ἐκείνου ἀνακτόρου, ἡ λεγόμενη.

Στοιὰ τῶν Μνημεῶν.

Ἐπίσης ἡ Στοὰ τῶν Ἀγγέλων μεταβάλλεται εἰς ἱματιοθήκην, ὅπου ἕκαστος βουλευτῆς ἢ γερουσιαστῆς ἔχει ἐπαρκέστατον ἀφ' ὅτι χρειάζεται χωρὸν διὰ ν' ἀποθέσῃ τὸ ἐπανωφόριον, τὸν πλόν του κτλ.

Δώδεκα τηλεφῶνα ὑπάρχουσι εἰς ἰσάριθμα μικρὰ δωμάτια πρὸς χρῆσιν τῶν μελῶν, καὶ πέραν αὐτῶν, εἰς τὴν λεγόμενην Αἴθουσαν τοῦ Μαρξοῦ, ἐν τῇ ὁποῖα ὑπάρχει μέγας ἀνδρᾶς τοῦ Ναπολέοντος, γίνεται ἡ διαλογία τῶν ψήφων.

ἈΝΑ Τὴν ΓῆΝ

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Εἰς τινὰ μέρη τῆς Εὐρώπης καταφυγεῖν εἰς περίεργον πείραμα.

Κόπτουσι εἰς δύο ἐν κρόμμυσι καὶ, ἀφοῦ ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τὸ ἥμισυ ἐξ φλούδας καὶ ἐξ ἀπὸ τὸ ἄλλο, τὰς ἐκθέτουσι εἰς τὸ παράθυρον, παρατάσσοντες αὐτὰς κατὰ σειρὰν μεγέθους, πρῶτον τὴν μεγαλειτέραν καὶ ἐπειτα τὰς μικροτέρας. Μὲ τὰς ἐξ περιστάσεων τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ νέου ἔτους, μὲ τὰς ἄλλας ἐξ τὸ δευτέρον. Εἰς ἐκίστην φλοῦδαν θέτουσι καὶ εἰς κόνικον ἄλατος.

Ἀφοῦ τὰς ἀρίστου μίαν νύκτα, εἰς εἰς τὸ παράθυρον ὑπὸ τὴν ἐπήρεια τῆς ἀτμοσφαιρας, τὸ πρῶτον παρατηροῦν ἂν τὸ ἄλας εἰμεινεν ἀνέπαφον ἢ ἂν διελύθη. Τὸ πρῶτον σημαίνει μῆνας ξηροῦς καὶ ψυχροῦς, τὸ δευτέρον μῆνας ὑγροῦς.

Τὸ πείραμα ἔγινε κατ' αὐτὰς, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα προαναγγέλλει βροχὰς καὶ ἀτμοσφαῖρα, χλιαρὰν διὰ τῶν τριῶν πρώτων μῆνας τοῦ 1906.

ΟΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῆ

Κατὰ θειτικώτατους, ὑπολογισμοὺς εἴαν ἡ παροῦσα ἀναλογία τῶν μεταναστεύσεων ἐξακολουθησῇ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, θὰ ἔλθῃ καταστῆ ἐν τῶν πενταετίας τὸ ἥμισυ τοῦ παγκοσμίου πληθυσμοῦ τῶν Ἰουδαίων. Ἡδὴ ἡ Νέα Ὑρκη περιλαμβάνει 50 χιλιάδας περισσότερους Ἰουδαίους ἀπὸ τὴν Παιλαιστίνην.

Ἄν βιβαιοῦται ὅτι καλεῖται ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς ἀρκεῖται εἰς Ἰουδαίων, τὸν Λουδοβίκον Σενταγέλ, ὅστις ἐδάνεισε προσωπικῶς τὸν βασιλέαν καὶ τὴν βασίλισσαν τῆς Ἰσπανίας 160,000 πειστέτας, ὅπως δοθῶσιν αὐτῶν δι' ἔξοδα τοῦ ταξιδίου ἐκείνου. Τὸ ἐπισημοῦ τῆς ἐνεχυριάσεως τῶν κοσμημάτων τῆς βασίλισσης χάριν τοῦ ταξιδίου τούτου ἐρευρέθη βραδύτερον.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΕ ΑΝΔΡΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Θὰ φαῖν ἰσως παράδοξον καὶ ὁμως εἶνε ἀληθές, ὅτι εἰς τὸ Ἑλβετικὸν χωρίον Σαμπερῶ αἱ γυναῖκες ἐνδύονται ἐντελῶς ὡς οἱ ἄνδρες.

Φέρουσιν ἀνδρικά πανταλόνια καὶ τὸ περιχώριον των εἶνε ἀκριβῶς ὡς τὰ σακάκια τῶν ἀνδρῶν μὲ μόνην τὴν διαφοράν ὅτι εἶνε κλειστὸν μέχρι τοῦ λαμποῦ. Καλύπτουσι τὴν κεφαλὴν μὲ χρωματιστὰ μανδύλια κρεμωμένα πρὸς τὸν ἀριστερὸν ὤμον.

Μὲ τὸ φορεμα αὐτὸ βεβαίως αἱ γυναῖκες τῶν ὠρίμων ἡλικιῶν δὲ χάνουσι πολὺ, ἀλλ' αἱ κόραι τοῦ χωρίου τοῦ του, πλήρεις ζωῆς καὶ υγείας ὡς εἶνε, χάνουσι πολὺ ἐκ τῆς νεανικῆς χάριτος καὶ τοῦ φυσικοῦ θελητήρου των.

ΠΡΟΙΞ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣῆ

Ἡ Ἰνφάντη Μαρία Θηρεσία, ἀελοῦ τῶν βασιλείων τῆς Ἰσπανίας, φέρεται ὡς προξία εἰς τὸν πρίγκιπα Φερδινάνδου τῆς Βαυαρίας 6 ἑκατ. φρ. ἐκτὸς τῶν ἐπιπλῶν, κοσμημάτων κτλ. ὑπολογισμένων εἰς ἕτερα 3 ἑκατομ.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

“Εάν εὐθηνέση ὁ ἠλεκτρισμός...”
Τί λέγει ὁ μέγας Ἐδισσον.

Πρόωδευσαν αἱ τέχναι καὶ ἐπιστήμαι κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ; Περὶ τούτου ἡ ἀπάντησις εἶνε σαφῶς καταφατική. Ἡ ἐπιστήμη εἰς δλους τοὺς κλάδους ἐπήγε μπροστά μὲ ἀλματα, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ πηγαίη, εὐτωσώστε τὸπροσεχέστατον μέλλον νὰ προμηνύεται θαυμάσιον.

Ὁ ἠλεκτρισμὸς ἰδίως εἶνε ἡ δύναμις ἥτις, ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης καλλιεργουμένη, θὰ ἀλλάξῃ μιαν ἡμέραν δλας τὰς συνθήκας τοῦ σημερινοῦ ἀθ.ωπίνου βίου.

Εἰς δημοσιογράφον ἐπισκερθέτα αὐτὸν κατὰ τὰς παραμονάς τοῦ 1906, ὁ μέγας ἀμερικανικὸς ἠλεκτρολόγος Ἐδισσον ἰδοὺ τειλεπεν ἐπὶ τούτου :

—Εἶνε ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας εὐτυχίας τοῦ κόσμου ἡ ἰσχὺς τὴν ὁποίαν ἔχει τοῦ νὰ μετατρέπῃ τὴν δύναμιν τοῦ ὕδατος εἰς ἠλεκτρισμὸν καὶ νὰ τὴν μοιράζῃ ἐκεῖ ὅπου τοῦ χρειάζεται.

«Ὅταν δὲ ἀαλογιθῆτε, ὅτι εἰδὸς ἱπποῦ δύναμις εἶνε ἰσὴ πρὸς τὴν δύναμιν εἰκοσιπέντε ἀνθρώπων, καὶ ὅτι πᾶσα ὕδατινὴ δύναμις μεταβαλλομένη εἰς ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν εἶνε ἀέναος—τῆς δαπάνης περιοριζομένης μόνον εἰς τὴν ἀρχικὴν ἐγκατάστασιν—τότε σχηματίζετε καθαρὰν ἰδέαν περὶ τῶν μεγάλων μεταβολῶν τὰς ὁποίας θὶ ἰσὴ ὁ κόσμος, καὶ αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν ἤδη νὰ γίνωται ὀραταί.»

Ὁ δημοσιογράφος τὸν ἠρώτησε :

—Τί προβλέπιτε, κύριε Ἐδισσον, ὡς τελειωτικὸν ἀποτέλεσμα ἐν τῷ μέλλοντι ;

Ὁ σοφὸς ἐκίνησε τὴν κατάλευκον κεφαλήν του, ἠγέρθη πρὸς στιγμὴν καὶ πάλιν ἐκάθησεν.

Ἀπὸ τὸ βάδιον, τὸ νέον θαυμάσιον στοιχείον, δὲν ἐλπίζει μεγάλα πράγματα. Ἰτωσ δμως τοῦτο βοηθήσῃ εἰς τὸ νὰ ἐνοήσωμεν τὴν φύσιν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

—Ἰπὸ πρακτικὴν ἐποψίν, ἐξηκολούθησε, τὸ τρομερώτερον πρᾶγμα εἰς τὸ πρόβλημα τοῦ ἠλεκτρισμοῦ εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους καίομεν χάνομεν 85 ο/ο.

«Εάν λοιπὸν κατορθώσωμεν νὰ ἀντλήσωμεν τὴν ἐνέργειαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους χωρὶς νὰ χάνομεν αὐτὰ τὰ 85 ο/ο, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο....»

Ὁ Ἐδισσον ὕψωσε τὰς χεῖρας εἰς τὴν κεφαλὴν, ἐκλείσε τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐξέπεμψεν ἓνα μαλακὸν ἀλλὰ παρτεταμένον σφύριγμα.

Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο νὰ πολλαπλασιασθῇ καὶ νὰ εὐθηνέσῃ τὸσον ἡ ἠλεκτρικὴ δύναμις, ὥστε νὰ ἐγκαινισθῇ νέα ἐποχὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου. Δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολὴ δ,τι καὶ ἂν εἶπη τις περὶ τῶν συνεπειῶν τὰς ὁποίας θὰ εἶχεν ἡ ἀνακάλυψις τῆς παραγωγῆς ἠλεκτρισμοῦ ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῆς ἀποφυγῆς τῆς ἀπωλείας

ἥτις ἐπέρχεται διὰ τῆς χρήσεως τῶν λεβήτων καὶ τῶν μηχανῶν.

—Τοιαύτην ἀνακάλυψιν νομίζετε δυνατὴν ;

—Μάλιστα περιμένω νὰ τὴν ἴδω πραγματοποιημένην. Τριεθτό τι ἐπινοήσα ἐγὼ, ἐπίσης καὶ ἄλλοι, ἀλλ' ὄχι κατὰ τροπὸν καθιστῶντα τὴν ἐπινοήσιν ἐμπορεύσιμον.

—Πῶς ;

—Ἐκαυσαῖνθρακας καὶ νιτρικὸν ἄλας τῆς Χιλῆς εἰς ἠλεκτρολύσιν, καὶ εὐτω πῶς παρήγαγον ἄμισον ἠλεκτρισμὸν. Ἄλλ' αὐτὸ ἦτο ἀπλῶς μία ἐπιστημονικὴ ἐπιτυχία. Διστι θὰ ἐστοίχιζε φειρά νὰ παραγωμὲν δύναμιν διὰ τοιοῦτου τρόπου.

«Ἐπίσης δυνάμεθα νὰ παράγωμεν ἀπ' εὐθείας ἠλεκτρισμὸν, ἐφαρμοζόντες θερμότητα εἰς τὴν ἔνωσιν μερικῶν μεταλλῶν, ὡς βιτμουθίου καὶ ἀντιμοῦ. Τὸ ἰσοκίμασα καὶ αὐτὸ κατὰ τὸ πορὲθον θῆρος καὶ ἐπέτυχον· ἀλλ' ὄλαι αὐταὶ αἱ ἐπιτυχίαι, ὅπως σὰς εἶπα, δὲν ἔχουν ἐμπορικὴν ἀξίαν. Εἶμαι δμως πεπεισμένος ὅτι ἡ ἀνακάλυψις θὰ γίνῃ μιαν ἡμέραν.»

—Ἄλλ' εἰς τότε, κύριε Ἐδισσον, θὰ εἴμεθα ὄλοι νεκροί !

—Μπᾶ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ σὺ καὶ ἐγὼ θὰ ζήσωμεν διὰ νὰ ἴδωμεν τὴν ἀνακάλυψιν αὐτὴν. Θα γίνῃ εἰς τὴν ἰδιάν μας ἐποχὴν. Ἡ ἀνακάλυψις περιπλανᾶται εἰς τὸν αἶρα. Εὐρίσκειμθα, σὰς ἱπαναλαμβάνω, εἰς τὸ κατώφλι μιᾶς ἄλλης θυμασίας ἐποχῆς.

Συνεπέρα ἐν ὁ μέγας ἐφευρέτης, ἀκτινοβολῶν ἀπὸ ἱμπνευσίν.

Ἡ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἀπὸ τίνος χρόνου σημαντικὰ γερμανικὰ φύλλα ἀμύλησαν ἐν ἔκτοσει καὶ μὲ κολοκυτικὰς φράσεις διὰ τὴν κίνησιν τῶν νεοελληνικῶν γραμμάτων καὶ πρὸ παντὸς διὰ τὴν σημερινὴν κίνησιν.

Τὸ «Λοκάλ-Ἀντζάιγκερ» ἢ «Πόστ» ἢ «Ἐφημερὶς τῆς Ὀδερ Φραγκφούρτης», ἢ «Γερμανικὴ Ἐφημερὶς τῆς ἡμέρας» κτλ., παρετήρησαν, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκδοστικὴν καλὴ κίνησις ἐγένεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν διήγημα.

Οἱ σημαντικώτεροι λογιοι, κατὰ τοὺς γερμανοὺς κρινικοὺς, εἶνε οἱ κ.κ. Ἀλεξάνδρος Παπαδιαμάντης, Ἀνδρίας Καραβίτσας, Ἰωάννης Κονδυλάκης, Ἰωάννης Βλαχογιάννης, Ζαχαρίας Παπαντωνίου, ὁ ἐν Μονάχῳ διαμένων Κωνσταντὸς Χατζόπουλος, Δημήτριος Σύψωμος, κτλ.

Τούαντιον οἱ Γερμανικοὶ γριτικοὶ εὐρίσκουσιν ὅτι πᾶν ὅ,τι παρήγαγε τὸ ἑλληνικὸν δράμα εἶνε ἀσημαντον καὶ σχεδὸν παιδικον.

Κατόπιν γίνεται ἐκτενὴς λόγος διὰ τὸ ἐν Ἀθῆναις Βασιλικὸν θέατρον, τοῦ ὁποίου ἐξαίρεται μὲγάλως ἡ τετραετής μέχρι τοῦδε ἐργασία, ἡ μὲγἀλη ἐργασία καὶ ἱκανότης τοῦ κ. Οἰκονομοῦ, εὐοί κόποι ἐδωσαν σημαντικωτάτους καρπούς. «Τὸ Βασιλικὸν θέατρον θὰ χρησιμεύσῃ ὡς διαπαιδαγωγῆσις τῶν νέων Ἑλλήνων.»

ΒΙΒΛΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Οἰκονομία—Ἀποταμίευσις, Πλοῦτος.

Πώλησις τῶν ἀτραλειστέρων Λαχειοφορῶν Ὀμολογιῶν, οἱ ἀντιπροσωπεῖας σοβαρῶν Τραπεζιτικῶν Οἰκῶν, διὰ μηνιαίων ὀσσιων καὶ μὲ τὴν παραχώρησιν τῆς τύχης τῆς Ὀμολογίας ἀπὸ τῆς προκαταβολῆς, ὡς καὶ τῶν τοκομεριδίων

Ἀκρίβεια, Τάξις, μετὰ πάσης εὐκολίας περὶ τὴν πληρωμὴν ἐναντι παντοτε ἀποδείξεως, θέλεισι συσσοδεύει τὴν ὄλην ἐργασίαν.

Πᾶσα σχετικὴ πληροφορία παρέχεται προθύμως καὶ ἀμείσως.

Δια πᾶσαν αἰτησίν ἀπειθουντίον :—

Κ. ΜΟΥΧΤΑΡΗΝ,
Λεμεσσον.

Τοκομερίδια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῶν Λαχειοφορῶν Ὀμολογιῶν 2 1/2 ο/ο 1904, ἐξαργυρώνονται παρὰ τοῖς **ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΜΟΥΧΤΑΡΗ**, εἰς Λεμεσσον. Οἱ ἔχοντες τοιαῦτα ἄς τα ἀποστείλωσιν ἐγκαίρω.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. Γ. Ρώσσοῦ.

Τὸ μεγαλύτερον Βιβλιοπωλεῖον ἐν Κῦπρῳ.

- Λεξικά διαφόρων γλωσσῶν.
- Διδακτικὰ βιβλία ἑλιων τῶν ἐιδῶν.
- Ἡμεροδεικταὶ (μπλδκ) 1906.
- Καζαμίαι 1906.
- Ταχυδρομικὰ διελτάρια εἰκονογρ.
- Γραφικὴ ὕλη.
- Βιβλία ἐκκλησιαστικά, ποθ λαοῦ, ἱστορικά, μυθιστορήματα.
- Μελάνη ἑλληνικὴ.
- Μπισκότα, Μυρωδικὰ, Λαιμοδέται.

Τεμα ἐ ἀσυναγώνιστοι.

Ἰποκαταστήματα : Ἐν Βαρωνίσις, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Σάββα Ἰωαννίδου. Ἐν Λεμεσσῳ παρὰ τῷ κ. Σοφ. Μηχαηλίδῃ.

Γνωστοποιήσις.

Καθιστῶ γνωστὸν εἰς τὸ Κυπριακὸν Κοινὸν ὅτι κατασκευάζω **ΜΑΓΓΑΝΟ-ΠΗΓΑΔΑ** ξύλινα, ἀπαραλλακτα μὲ τὰ τοῦ Πειραιῶς (μὲ γρα. ἀτζισ,) εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Οἱ θελόντες δύνανται νὰ ἀποταθῶσι πρὸς ἐμὲ εἰς Μύρτου, ὅπου διαμένω καὶ ἐργάζομαι.

Ἐδωνσταντένοσ Ἑλλάδης.